

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Вчинок

Малі рятівники тепер будуть на зв'язку

СТОР. 6

Гарна новина

«Південний» нарощує потужності

СТОР. 8

Футбол

Мирон Маркевич очолив національну збірну України

СТОР. 14

№ 18 (4768) СЕРЕДА, 3 ЛЮТОГО 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Нова сесія розпочалася

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 2 лютого

Учора розпочала роботу шоста сесія Верховної Ради шостого скликання. Перше пленарне засідання парламенту на новій сесії було коротким, але емоційним — під час виступів від фракцій депутати не скупилися на політичні заяви та взаємні звинувачення, а затвердили лише організаційні питання. Традиційно на відкритті сесії були присутні члени Кабінету Міністрів, голови Конституційного Суду, Рахункової палати, Генеральний прокурор, Уповноважений з прав людини та інші високопосадовці.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин у своєму виступі під час відкриття сесії наголосив на потребі до завершення президентської кампанії ухвалити закон про Регламент Верховної Ради, «реанімувати парламент» і зосередитися упродовж сесії на ухваленні найважливіших законопроектів, а також висловив думку, що дострокові вибори до парламенту не відбудуться, якщо народні депутати розпочнуть працювати **(виступ публікується у газеті на 2-й стор.).**

СТОР. 4

У НОМЕР:

Для визнання Абхазії та Південної Осетії немає жодних підстав

Міністр закордонних справ України Петро Порошенко не допускає можливості визнання незалежності Південної Осетії та Абхазії, оскільки це порушує базові принципи міжнародного права. Він також вважає, що ця проблема не стоїть у нас на порядку денному. Про це міністр повідомив в одному з інтерв'ю. А щодо визнання незалежності Косово, міністр також відзначив, що тут «позиція абсолютно чітка й виразна. Україна не визнала незалежності Косово і вважає, що на сьогодні для такого визнання немає підстав. Аргументація така само, як і у випадку з Південною Осетією та Абхазією», — підкреслив Порошенко.

Нагадаємо, незалежність Абхазії визнали Росія, Нікарагуа, Венесуела й Науру.

Змовилися, або Чому так несолодко нам живеться

Стрімким зростанням цін на нафтопродукти й цукор уже займається Антимонопольний комітет України. Про це вчора на брифінгу заявив виконуючий обов'язки його голови Олександр Мельниченко:

— Я доручив провести розслідування та встановити, наскільки таке зростання цін є економічно обгрунтованим. Те, що, наприклад, світові ціни на нафту зросли, — це факт. Однак ситуація в Україні неадекватна. Якщо в Європі ціни на бензин зросли на 8 відсотків, то в нас вартість високооктанових бензинів підвищилася на 9,1%, а низькооктанових — на 10,5%. Ще раз повторюся, підстав для такого зростання не було. І ми вимагаємо, щоб ціни були повернуті до економічно обгрунтованого рівня. Порушникам загрожує штраф. Аналогічна ситуація і з цінами на цукор.

СТОР. 6

НАМ ПИШУТЬ

Якби депутатом був я...

...то згадав би про село, в якому народився й виріс, про земляків, які залишилися у ньому (а це найчастіше — старі та інваліди). Я б допоміг зберегти для них чи відкрити нові такі установи, як медпункт, пошта, магазин і, звичайно ж, відремонтував би до них дороги.

Володимир БУРЛЯ.

Кучурган Роздільнянського району Одеської області.

ПОДІЇ

«Банк ідей» стимулює ініціативу молоді

В Івано-Франківську стартував молодіжний проект «Банк ідей». Молодіжна адміністрація Івано-Франківської області та громадський рух «Молодь за зміни» переконані, що теза «залучення ідей та потенціалу молоді до процесу державотворення» з цього дня отримує матеріальне наповнення.

— Основна мета проекту — залучення ідей молоді до розбудови області, окремих громад, реалізація молодіжної політики в населених пунктах Прикарпаття, — пояснила координатор проекту, в. о. заступника голови Молодіжної адміністрації Уляна Іванишин.

Організатори проекту обіцяють розглянути кожну ідею, а найкращі та найцікавіші втілити у життя, **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

Шлюбні рекорди десятиліття

Торік в Україні вперше за останні 10 років було зафіксовано зниження кількості бажаючих одружитися, **повідомляє прес-служба Мін'юсту.** Зокрема, з'єдналися узами шлюбу 318203 пари, що на 2% менше, ніж у 2008-му, високосному, році. Разом з тим минулий рік став рекордно низьким і щодо кількості розірваних шлюбів — розлучилося 145 тисяч подружніх пар (на 13% менше, ніж у попередньому). Слід також зазначити, що 2009 року померло на 191 тисячу українців більше, ніж народилося, повідомив раніше міністр юстиції Микола Оніщук з посиланням на дані органів реєстрації актів громадянського стану Міністерства юстиції.

Цілодобово латають дірки в тепломережі

У Родинському, що на Донеччині, тривають роботи з відновлення теплопостачання після низки великих аварій. Мешканці міста вже змогли отримати світло. Котельні, які були відключені від електроенергії, також запрацювали. А от подати тепло до квартир — проблема: багато стояків і радіаторів вийшли з ладу і потребують заміни. Тому бригади слюсарів та зварників ходять по квартирах, замінюючи діряві труби. Такі самі «дірки» доводиться латати і на теплотрасах. Потік скарг від мешканців замерзаючого міста не припиняється. Як розповідала наша газета, у Родинському вийшли з ладу два електроводи, які живили в тому числі котельні. Люди залишилися без електрики і без тепла, **інформує наш власкор Ліна КУЩ.**

СТОР. 6

КОРОТКО

■ У Сімферополі двоє «беркутівців», обвинувачуваних у справі про штурм будинку Хаїрових, одержали по 5 років позбавлення волі умовно, потерпілому виплатять 94,5 тис. грн. компенсації за відірвану руку.

■ Мінпаливенерго України має намір відновити експорт електроенергії в Молдову.

■ 2 лютого через мокрий сніг і шквальний вітер було знеструмлено 87 населених пунктів в Одеській і 14 — у Миколаївській областях.

■ В Оболонському районі Києва мешканці трьох вулиць майже добу залишалися без тепла й гарячої води.

■ Міністерство регіонального розвитку та архітектури збирається збільшити штрафи за самобуди.

МВФ готовий повернутися до діалогу з Україною одразу по завершенні виборів

Проблема в тому, що в країні рішуче нічого не робиться, вона загнана на трясовину

З виступу Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА при відкритті шостої сесії Верховної Ради України шостого скликання

2 лютого 2010 року

Шановні колеги, шановні народні депутати, запрошені та гості Верховної Ради України!

Уже той факт, що на цій сесії, яку ми сьогодні розпочинаємо, маємо коронувати нового Президента України, робить її особливо важливою і відповідальною.

Точніше кажучи — чутливою. І, якщо хочете, тривожною. Бо за нинішньої ситуації, коли протистояння доводиться до манії, після агонії переможно завершених виборів нас, швидше за все, очікуватиме продовження з'ясування стосунків. А одночасно й намагання пристосувати Україну та владу, насамперед Верховну Раду, під переможця.

І першого, і другого, переконаний, допустити не можна. Ілюзій з цього приводу очевидно ні в кого не повинно бути. Хоча ці безпринципні політичні сутички, патологічні судоми і діловарство, які особливо виразно виявляються під час виборчої кампанії, — це ще півбіди.

Проблема в тому, що в країні рішуче нічого не робиться, вона загнана на трясовину. І що найстрашніше — переживає занепад уже на етапі свого державного становлення, тримається на хаосі та інерції. Вдумайтеся: сама влада фактично оголосила всю країну ворогом влади і штовхає народ у вигрібну яму.

Ми все починаємо і нічого не завершуємо. І нічого не завершили. Витрачаємо сили на спорудження такої собі вавилонської вежі. Втім, судячи з усього, криза, як і епідемія грипу, для влади вже завершилися, але не завершилися для людей.

Демонструємо дивовижно безвідповідальні дії.

Виборча кампанія не стала періодом проникнення в економічну ситуацію, часом діалогу на основі правди щодо стану справ та нових підходів до облаштування країни.

Більше того, ми увійшли в неї абсолютно непідготовленими, без чітко визначених і узгоджених позицій щодо ключових, наріжних питань державного будівництва. Начебто всі говоримо про одне і те ж, начебто усі переймаємося країною, начебто усі на одному поверсі влади, а дивимось у різні вікна. Стежимо один за одним, намагаємося знищити один одного, тоді як треба було б дивитися в одному напрямку.

У бюджетному плані рік втрачено. А оптимізм з приводу того, що в березні зможемо прийняти бюджет, як з'ясувалося, був передчасним. Рік втрачено, в тому числі через різні імпровізації та експерименти, а за великим рахунком — через балаканину.

Загалом же достеменно не знаємо країни, не знаємо, що відбувається на глибинному людському рівні. І народ нас не розуміє.

Роздратування і ненависть людей переросли в тотальне збайдужіння. А це природна реакція людини на довготривале нехтування її правами, інтересами, сподіваннями та очікуваннями. Особливо на фоні страшенної девальвації слова. Словесне нетримання і безвідповідальність, схоже, вже стали ознакою українського сьогодення.

Але ж треба врешті-решт бути свідомим того, що під тонкою плівкою байдужості й декоративної законності накопичується критична маса народного невдоволення.

Україна дедалі більше ізолюється від світу, світ ізолюється від України. Як наслідок, ми випадаємо із XXI століття як сутнісно-вчорашні держава та суспільство. А дехто взагалі, мабуть, думає, що сила України в її самотності, і зробив усе, щоб ізолювати країну.

Тому далі відкладати серйозну загальноукраїнську розмову про долю народу і України — це безвідповідальність, яка межуватиме зі злочином.

На превеликий жаль, повинен сказати, що заклики до такого діалогу ще перед початком виборчої кампанії були знехтувані й байдуже сприйняті державними діячами й політиками, а також нами тут, у сесійній залі України.

Шановні народні депутати!

Як Голова Верховної Ради я бачу своє завдання скромно: докричатися до кожного з вас і примусити кожного з вас повірити у себе, у своє призначення і свою відповідальність. Зробити все, щоб нові післявиборчі реалії своєю тінню не закрили країну і народ, а заодно і нас. У тіні, звісно, безпечніше почуватися, але нам треба вийти з тіні. Вважаю, що насамперед слід наполягати на внесенні урядом проекту бюджету-2010 і невідкладному його розгляді.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Треба негайно повернути владу і країну у правове поле, конституційне поле. Організувати подальше життя виключно на підставі Конституції і законів України. Потрібно рішуче відійти від змов, угод і квот. Бо змови, угоди і квоти — це шлях до остаточного зруйнування країни.

Належить зробити все, щоб запрацювала Конституція. Для цього треба визначитися щодо низки законів у розвиток Конституції. Прийнято майже 100 законодавчих актів у розвиток Основного Закону, але вони не працюють. За таких умов законодавство позбавляється будь-якої внутрішньої логіки розвитку.

Нам належить і потрібно домогтися творення національного правового поля як цілісної і несуперечливої системи. Сьогодні вона не є цілісною і є суперечливою.

Порядок денний парламенту з питань законодавчої діяльності надалі не повинен формуватися для розв'язання поточних проблем та за принципом політичної доцільності. Пропоную розчистити порядок денний сесії, відвівши одне засідання для прийняття рішення щодо тих проектів законів, які втратили актуальність або мають відверто лобістський характер. Отже, наше завдання — визначити пріоритети і забезпечити систему організації роботи.

Особливо вважаю за необхідне наголосити на тому, що ми не маємо бути статистами у боротьбі за судову систему України. Треба вийти на законодавче переформатування судової влади. Правосуддя — найбільш вразлива система нашого суспільного життя.

Закликаю визначитися, врешті-решт, щодо єдиних підходів до судоустрою, статусу суддів, аж до вирішення питання про призначення на адміністративні посади в судах. Вважаю, останнє має бути прерогативою Верховної Ради України. Не Ради суддів, не Вищої ради юстиції. Якщо ми, Верховна Рада України, вищий законодавчий і представницький орган народу, то давайте візьмемо на себе це зобов'язання, але будемо його відповідально і з честю виконувати. Тоді не буде тієї боротьби, яку ми сьогодні спостерігаємо. Адже, по суті справи, країну розтягують, а ми піддаємо на плечі те, що хтось може і хоче понести з цієї держави. Понести те, що ще залишилося.

Особливе питання — взаємини Верховної Ради і Конституційного Суду. Конституційний Суд повинен сприяти зміцненню конституційного правопорядку в державі. Замість цього суд фактично «проникає» у сферу компетенції Верховної Ради України, до виключних повноважень якої, як відомо, належить ухвалення законів.

Давайте згадаємо одну епопею із Регламентом Верховної Ради України. Складається враження, що Конституційному Суду більше нічим займатися, окрім як внутрішнім документом Верховної Ради України.

Переконаний, що Конституційний Суд, і це має бути позиція Верховної Ради, не повинен перетворюватися в політичний орган, бо попереду нас чекають далеко непрості часи.

Принагідно — про Регламент Верховної Ради України. Прошу і пропоную, шановні колеги, прийняти Регламент Верховної Ради України законом із одного рядка: «Затвердити Регламент Верховної Ради України». І не даваймо додаткових підстав для розгону Верховної Ради України. Вона ще знадобиться і народу, і кожному з присутніх тут. Цей документ варто проголосувати як закон до завершення президентської кампанії. Бо після неї жодного рішення прийнято не буде, а Верховна Рада буде у підвішеному стані.

Окреме питання — Україна у світовому правовому просторі. Її входження до нього стало виключно формальним, оскільки не перетворило нашу країну ані на демократичну, ані правову, ані соціальну. Більше того, окремі угоди, які ми тут схвалювали, це односторонні поступки України. Зрозуміло, що й з цього питання треба зайняти принципову позицію.

При цьому прошу, шановні колеги, звернути увагу на неналежне, недбале і несвоєчасне виконання зобов'язань України перед Радою Європи. Відповідні комітети зобов'язані без зволікань визначити перелік питань, які нам належить прийняти для повного виконання зобов'язань перед Радою Європи. Що дозволить ставити питання у площині переведення України у післямоніторинговий період. Не можемо і не повинні ми весь час бути під моніторингом.

Ще одна проблема, на яку слід звернути увагу сьогодні, в найближчі дні, — це абсолютна неготовність до місцевих виборів. При цьому, нагадаю, що через 20 днів початок виборчої кампанії, треба формувати комісії.

Наголошувати на цих та інших аспектах нашої роботи вважаю за необхідне з огляду на те, що замість діалогу, серйозної розмови і серйозної роботи може скластися патова ситуація: у нового Президента України не буде сил затиснути в обіймах Верховну Раду, а у неї — сміливості відмовитися від практики піддакувати з усіх питань, особливо на перших порах. Переконаний, що ми за те, щоб був діалог, щоб було спільне розуміння, що влада — єдина і належить вести розмову з державних позицій, з позицій інтересів і потреб людей.

Звертаюсь до кожного з вас з пропозицією припинити вправляння в приниженні Верховної Ради України. Парадокс: деякі депутати взагалі не ходять до парламенту або рідко сюди заглядають, працюють, як правило, по п'ятницях з 21.30 на ток-шоу і все розказують, яка погана Верховна Рада. При цьому заробітну плату і все інше отримують справно. Якщо такий розумний, то, будь ласка, прийди сюди і публічно розкажи, як ти розженеш Верховну Раду Україну, насамперед, розжени себе, склади депутатський мандат і це буде принаймні чесно і відповідально перед людьми.

Ви ж дивіться, що зараз відбувається: роздаються слони, які нікому не належать. Наприклад, посада Прем'єр-міністра України.

Час вже визначитися у взаємовідносинах між Верховною Радою і Кабінетом Міністрів: хто ким має крутити?

І з цього приводу має відбуватися діалог у Верховній Раді України, щоб влада була відповідальна і щоб була спільна відповідальність. Бо так за нас і за народ вирішуватимуть, хто буде Президентом, потім хто буде Прем'єр-міністром, а потім чи взагалі потрібен цей вищий представницький орган народу. Тим більше, що підстав любити і поважати нас немає.

Шановні колеги, звертаюсь ще раз до вас: якщо ми будемо остаточно позбавлені честолюбства відносно себе і Верховної Ради України, то ми не будемо честолюбними і для країни. Потрібно реанімувати вищий представницький орган народу, який власноруч втоптали в багнюку. Вдумайтесь! Кожне третє засідання Верховної Ради України цього скликання було зірване. Кожне третє! Це 65 засідань Верховної Ради України.

Тому кожен з нас має дати відповідь на питання: навіщо він тут? Або оголосити демобілізацію. Принаймні це буде чесно.

Потрібно поміняти агресію, несприйняття один одного на чесність і солідарність в інтересах країни й народу.

Припинити продукувати проблеми для країни. Як мінімум, дати спокій людям.

Пропоную і прошу зупинитися. І робити те, що нам належить робити, інакше за нас це робитимуть інші.

Шановні народні депутати!

Давайте усвідомимо: представником народу прикинутися не можна. Представником народу треба стати і представником народу треба бути.

І на завершення. Дострокових виборів до Верховної Ради України не буде. Гарантую. За умови, що ми отямимося і почнемо працювати.

БЮТ визнає результати волевиявлення, якщо не зміняться правила гри

Центральна виборча комісія готується в п'ятницю, 5 лютого, прийняти постанову, яка забезпечить дію норм законопроекту про внесення змін до закону про вибори Президента України в редакції Партії регіонів (щодо організації роботи виборчих комісій). Про це на брифінгу в парламенті після завершення пленарного засідання повідомив заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко.

«Якщо завтра (3 лютого. — **Ред.**) Верховна Рада не прийме закон про вибори Президента України, то вже підготовлено рішення ЦВК, яке зареєстровано за поданням члена ЦВК від Партії регіонів Михайла Охендовського, — сказав він. — Цим рішенням фактично ті самі норми закону пропонують ввести в дію лише рішенням ЦВК. Тобто, фактично, ЦВК буде дано право (а саме більшості, яка контролюється Партією регіонів) виводити будь-яких членів з окружних, дільничних виборчих комісій, які не підтримують генеральну лінію. Така постанова ЦВК планується на п'ятницю. Щоб ніхто до виборів вже не зміг зреагувати».

Нагадаємо, що законопроектом про зміни до закону про вибори Президента України, автором якого є Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович, пропонується виключити з тексту закону норму, згідно з якою повноважність засідань виборчих комісій встановлюється за умови участі в засіданні не менше двох третин від її складу. Тобто щоб засідання виборчих комісій були повноважними навіть за відсутності кворуму.

Микола Томенко також спрогнозував, що на позачерговому засіданні Верховної Ради не буде в цілому ухвалено закон про вибори Президента України, який було прийнято в першому читанні, бо в сесійній залі забракне голосів. «Переконаний, що, крім БЮТ, абсолютна більшість «НУ—НС» і Блоку Литвина не голосуватимуть за цей законопроект, — вважає політик. — Якщо навіть це відбудеться, то нема сумніву, що Президент його не підпише».

Заступник глави парламенту заперечив кулуарну інформацію про те, начебто під час позачергового засідання парламенту БЮТ планує блокувати трибуну. «Поки що ми не готуємо надзвичайних дій, — запевнив М. Томенко. — Ми будемо проводити консультації з нашими колегами. Ми впевнені, що закон не буде прийнятий, і будемо брати участь у засіданні». Водночас М. Томенко зазначив, що БЮТ визнає результати виборів, «якщо не буде змінено правила гри на рівні комісій, які зможуть писати будь-які результати виборів».

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Із виступів представників фракцій

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, Блок Литвина:

— Початок чергової сесії Верховної Ради відбувається на тлі кульмінації виборчого протистояння. Дієвість, ефективність та доля нинішнього парламенту стають заручниками боротьби за абсолютну владу. Вірю і переконаний: більша частина колег у цій залі готова до насправді парламентської роботи, бажають, щоб парламент був парламентом. Найуніверсальніше визначення парламенту таке: це загальнонаціональний представницький орган державної влади, що діє постійно і головним призначенням якого є здійснення законотворення. Знищуючи парламент, знищується і сила закону.

Правовий нігілізм уже набуває форми правового кретинізму. На закони просто плюють, або вони застосовуються лише в тій частині, яка відповідає кон'юнктурним інтересам політичних структур. У таких умовах парламентаріїв перетворюють на звичайних бійців партій з принизливою місією «куди пошлють». А, з іншого боку, це свідчить про те, що президентська виборча кампанія по своїй суті не стала засобом демократичної зміни глави держави. Кандидати почали забувати, що у нас лише вибори президента, а не царя-тирана. Народові обіцяють все, що є у словниковому запасі кандидата та його команди. А вся відповідальність за ситуацію в країні перекладається на парламент, перетворивши його на хлопчика для биття. В Україні народом обирається ціла низка органів влади, але лише Верховна Рада може претендувати на статус дзеркала суспільства. І боротьба за знищення парламентаризму є не просто паплюженням цього віддзеркалення, тобто громадської думки, а паплюженням самого суспільства. Висновок один: доля цієї Верховної Ради в руках самої Верховної Ради.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 4-Й СТОР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПЕРЕДВИБОРНА АГІТАЦІЯ

Передвиборна програма кандидата на пост Президента України Януковича Віктора Федоровича

«УКРАЇНА — ДЛЯ ЛЮДЕЙ!»

БЕЗДАРНА І НЕПРОФЕСІЙНА ВЛАДА ДОВЕЛА КРАЇНУ ДО РУЇНИ

Сьогодні Україна знаходиться на порозі нових випробувань, у вирі масштабних світових викликів, які потребують максимальної концентрації наших спільних зусиль, консолідації всього суспільства.

Вкрай складні реалії вимагають від вищого керівництва країни оперативного та ефективного реагування, виважених, скоординованих дій, спрямованих на подолання кризових явищ.

КОЖНОМУ ЗРОЗУМІЛО, ЩО СЬОГОДНІШНІ КЕРІВНИКИ КРАЇНИ НЕ СПРОМОЖНІ ВИКОНАТИ ЦЕ ВІДПОВІДАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ, використати надані їм повноваження на користь держави та людини. У запалі взаємних сварок та звинувачень ВОНИ ЗАБУЛИ ПРО ДЕРЖАВУ, ДОВЕЛИ КРАЇНУ ДО БАНКРУТСТВА, ПОЛІТИЧНОЇ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ РУЇНИ, принесли в жертву своїм особистим амбіціям майбутнє України, добробут її громадян.

ЗМІНА ВЛАДИ — ПЕРШИЙ КРОК НА ШЛЯХУ ДО ОНОВЛЕНОЇ КРАЇНИ

Вірю в те, що народ України дасть свою категоричну оцінку всій помаранчевій владі, цим бездарним політиканам, через вибори ОЧИСТИТЬ УКРАЇНСЬКУ ВЛАДУ ВІД ПОПУЛІСТІВ, ПОЛІТИЧНИХ АВАНТЮРИСТІВ ТА КОРУПЦІОНЕРІВ.

Впевнений, що у цей складний час народ України довірить мені відповідальну справу подолання катастрофічних наслідків їх злочинного правління. Я готовий використати свій багаторічний досвід та знання на благо людей і країни.

За роки своєї роботи на різних посадах, під час перебування при владі й в опозиції я сформував монолітну та відповідальну команду однодумців, команду висококласних фахівців, які без зайвої політичної метушні та гучних заяв досягають поставлених цілей, отримують позитивний результат.

Я І МОЯ КОМАНДА НЕ ВИТРАЧАЄМО ЧАС НА ПУСТОПОРОЖНІ РОЗМОВИ ТА САМОВИХВАЛЯННЯ, ЗДАВНА ЗВИКЛИ ПЕРЕКОНУВАТИ У СВОЇЙ ПРАВОТІ НЕ СОЛОДКИМИ ОБІЦЯНКАМИ, А РЕАЛЬНИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ.

РЕФОРМИ — ШЛЯХ ДО СВІТОВОГО ВИЗНАННЯ

Після рішучого подолання наслідків кризи, спричиненої непрофесіоналізмом помаранчевої влади, буде створено необхідні умови для системного оновлення суспільних відносин, підвищення дієвості державної влади, забезпечення прогресивного розвитку держави, гідного рівня життя її громадян.

Мої програмні положення передбачають проведення СИСТЕМНИХ РЕФОРМ, кардинальних змін у житті суспільства, які будуть уособлювати наші спільні кроки до світового визнання.

1. СИЛЬНА ЕКОНОМІКА — УСПІШНА КРАЇНА

УКРАЇНА ПОВИННА ЗА 10 РОКІВ УВІЙТИ ДО 20 НАЙБІЛЬШ ЕКОНОМІЧНО РОЗВИНЕНИХ КРАЇН СВІТУ (G 20).

Стрижневим питанням динамічних перетворень стане застосування вже апробованої нами дієвої ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ. Національна економіка потребує масштабного залучення нових ідей, сучасних технологій та достатніх фінансових ресурсів. Першочерговим завданням найближчих років є масштабна модернізація національного виробництва, впровадження енергозбереження, зростання продуктивності праці, зміцнення конкурентних позицій вітчизняного виробника на зовнішніх товарних ринках.

Починаючи з 2010 року, гарантую щорічне зростання ВВП, збільшення частки інноваційно активних підприємств, збільшення прямих іноземних інвестицій в Україну до 50 млрд. дол. США у 2014 році.

Стійке економічне зростання сприятиме підвищенню рівня зайнятості населення, зростанню заробітної плати, забезпеченню цінової та валютно-курсової стабільності. Узгоджена державна антиінфляційна політика дозволить забезпечити значне зниження темпів інфляції, починаючи з 2010 року. Забезпечу пріоритетність стимулювання підприємств малого і середнього бізнесу шляхом надання доступу до кредитних ресурсів, зменшення податкового навантаження, у тому числі значне зниження податкових платежів для підприємств, які створюють нові робочі місця. **Малий та середній бізнес потребують не лише уваги, а й захисту з боку держави.**

Доб'юся прийняття нового Податкового кодексу, зроблю Україну **найбільш інвестиційно привабливою у Східній Європі:**

- податкові канікули для малого бізнесу на 5 років;
- зниження ПДВ до 17% з 2011 року;
- зниження податку на прибуток до 19% з 2011 року, з наступним щорічним зниженням на 1% до 16%.

Забезпечу реалізацію національної програми відродження українського села:

- юридичну гарантію захисту земельних паїв;
- своєчасну виплату державних дотацій вітчизняним сільгоспвиробникам;
- компенсацію процентів за кредитами інвесторам сільгосппроектів.

Створю пільгові умови для залучення інвестицій у розвиток соціальної інфраструктури сільської місцевості, газифікацію сільських населених пунктів, будівництво автошляхів, медичних і освітніх закладів — **забезпечу високий рівень соціальних стандартів для кожного громадянина України незалежно від його місця проживання.**

Динамічний розвиток економіки, збільшення надходжень до Державного бюджету України нададуть необхідні ресурсні можливості для запровадження ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, якісного піднесення життєвого рівня громадян України.

2. ВІД СОЦІАЛЬНОЇ НЕЗАХИЩЕНОСТІ — ДО ДЕРЖАВНИХ ГАРАНТІЙ!

Держава повинна стати надійним гарантом гідного рівня життя своїх громадян.

Я і моя команда наповнимо реальним змістом проголошений у Конституції України фундаментальний принцип визнання людини найвищою соціальною цінністю, пріоритетності її конституційних прав, свобод і законних інтересів.

Запроваджу принципово нову державну стратегію надання соціальних гарантій громадянам упродовж усього життя.

Забезпечу формування на законодавчому рівні та гарантування цінової стабільності і доступності для кожної людини:

- **державного «антикризового» продовольчого кошика** — переліку продуктів харчування, захищених державою від цінових коливань (хліб, овочі, олія, молочні продукти, цукор, круп'яні вироби);
- **державного «антикризового» медичного кошика** — переліку життєво важливих лікарських засобів та медичних послуг (якісна швидка медична допомога, життєво важливі медичні препарати).

2.1 Майбутнє народжується в родині

МОЯ МЕТА — П'ЯТДЕСЯТ МІЛЬЙОНІВ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ ВЖЕ У 2020 РОЦІ.

Кожна дитина повинна мати родину.

Гарантую системну і довгострокову підтримку української родини. Вже з 2011 року при народженні першої дитини українська родина отримає 25 тис. грн., другої — 50 тис. грн., третьої та кожної наступної дитини — по 100 тис. грн.

Гарантую щомісячні соціальні виплати на кожну дитину: при досягненні нею 3-річного віку і до 13 років родина отримуватиме щомісячно по 250 грн., а з 13 до 18 років — по 500 грн.

Кожній дитині — гарантоване місце у дитячому садку.

Кардинальна зміна **ЯКОСТІ ТА ТРИВАЛОСТІ ЖИТТЯ,** всієї демографічної ситуації надасть можливість відновити людський потенціал країни.

Трудові мігранти зможуть повернутися до своїх родин.

2.2 Освіта — гідна інвестиція в майбутнє!

На законодавчому рівні гарантую збільшення кількості бюджетних місць у державних вищих навчальних закладах **до 75%.** Створю належні умови для нарощування освітнього потенціалу України, забезпечення широкого доступу талановитої молоді до нових знань незалежно від місця проживання, майнового стану та фінансових можливостей батьків.

Протягом 10 років принаймні три українські університети повинні увійти до світового рейтингу 500 найкращих вищих навчальних закладів.

Насамперед буде забезпечено:

- відмову від системи обов'язкового зовнішнього оцінювання для вступу до вищих навчальних закладів;
- надання можливості випускникам, які закінчили школу до 2009 року, вступати до ВНЗ за шкільними атестатами;
- зменшення показника наповнюваності шкільних класів, що **збереже 2000 сільських шкіл.**

2.3 Доступне житло

Серед пріоритетних напрямів моєї діяльності — збільшення житлового фонду України, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДЯН ДОСТУПНИМ ЖИТЛОМ.

Створю умови для відродження іпотечного кредитування з фіксованою ставкою не більше 7% на рік.

Держава повинна сформувати потужне замовлення на будівництво **соціального житла.** За 10 років буде збудовано **1 млн. квартир** для молоді, працівників бюджетної сфери, малозабезпечених сімей, людей з обмеженими фізичними можливостями.

2.4 Державна пенсія: гарантоване повноцінне життя

Гарантую:

- встановлення мінімальних розмірів пенсій, які забезпечуватимуть базові потреби кожної людини: житло, їжа, лікування;
- підвищення соціальних стандартів для задоволення культурних потреб і можливості придбання товарів довгострокового споживання;
- створення умов для повноцінного відпочинку і туризму;
- захист прав працюючих пенсіонерів;
- відміну пільг при нарахуванні пенсій для високопосадовців.

3. ЗДОРОВ'Я ЛЮДЕЙ — ВПЕВНЕНЕ МАЙБУТНЄ

Забезпечу поетапне збільшення обсягів бюджетного фінансування системи охорони здоров'я до загальноєвропейського рівня (10% ВВП).

Раз і назавжди викореню започатковану владою ганебну практику поборів з хворих за отримання медичних послуг.

Посилю державний контроль за якістю медичних послуг та препаратів. Захищу громадян від цінових стрибків на ринку лікарських засобів. Гарантую якісну безкоштовну екстрену медичну допомогу.

Інститут сімейного лікаря стане основою сучасної системи медичної допомоги.

4. ВІД ВЛАДИ ЧИНОВНИКІВ — ДО ВЛАДИ НАРОДУ!

Місцеве самоврядування повинно стати надійним та міцним фундаментом народовладдя. Принципово важливе розширення повноважень місцевих рад, максимальне усунення бюрократичного апарату від вирішення питань розвитку територіальних громад. Виступаю за децентралізацію влади, реформування міжбюджетних відносин на користь місцевого самоврядування.

5. ДВІ МОВИ — ОДНА КРАЇНА!

Прагну реального утвердження в Україні європейських стандартів демократії, неухильного забезпечення прав і свобод людини. **Виступаю за надання російській мові статусу другої державної.** Я — послідовний прихильник цивілізованого вирішення цього питання, здійснення збалансованої державної мовної політики, яка адекватно реагує на мовні потреби суспільства, відповідає загальновизнаним нормам міжнародного права, Європейської хартії регіональних мов або мов меншин.

6. СУЧАСНА АРМІЯ — БЕЗПЕКА КРАЇНИ

Гарантую перехід на контрактну армію з 2011 року.

Забезпечу переозброєння армії сучасними видами озброєння, використовуючи вітчизняні розробки, високі технології і виробничі потужності оборонного комплексу країни.

Українська бронетехніка, військово-транспортна авіація, ракетні комплекси забезпечать високу боєготовність збройних сил.

У першочерговому порядку будуть забезпечені житлом безквартирні офіцери. Запроваджу порядок отримання молодими офіцерами житла протягом першого року служби.

7. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА: ВІДКРИТІСТЬ І ДОБРОСУСІДСТВО

Головним завданням національної зовнішньої політики вважаю збереження **позаблокового статусу** України.

Враховуючи сучасні геополітичні реалії, переконаний у тому, що позаблоковий статус України є ключовим елементом національної безпеки, гарантом піднесення її міжнародного впливу і авторитету.

Відновлю дружні та взаємовигідні відносини з Російською Федерацією, країнами СНД, забезпечу стратегічне партнерство зі США, ЄС, країнами «великої двадцятки».

* * *

Забезпечу вдосконалення механізмів державної влади, зміцнення засад парламентаризму і демократії, реформування системи правосуддя. Продовжу рішучу боротьбу з корупцією та тіньовою економічною діяльністю. Прагнучи до суспільного прогресу, й надалі захищатиму конституційне право громадян на вільне вираження своїх поглядів і переконань.

УКРАЇНА ПОСЯДЕ ГІДНЕ МІСЦЕ У СВІТОВОМУ СПІВТОВАРИСТВІ. ОБ'ЄДНАВШИ НАШІ СПІЛЬНІ ЗУСИЛЛЯ, МИ ПОБУДУЄМО НОВУ — УСПІШНУ ТА ЗАМОЖНУ УКРАЇНУ! УКРАЇНУ ДЛЯ ЛЮДЕЙ!

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про призначення Осадчука О. К. на посаду члена Центральної виборчої комісії

Відповідно до пункту 21 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Призначити Осадчука Олександра Кузьмича на посаду члена Центральної виборчої комісії.

**Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН**

м. Київ, 2 лютого 2010 року.
№ 1846-VI.

У січні 2010 року «Голос України» опублікував такі закони:

6 січня, № 1

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення умов ведення бізнесу в Україні», № 1759-V.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про безпечність та якість харчових продуктів» щодо інформування громадян про наявність у харчових продуктах генетично модифікованих організмів (ГМО)», № 1778-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо надання інформації про вміст у продукції генетично модифікованих компонентів», № 1779-VI.

12 січня, № 2

Закон України «Про затвердження Загальнодержавної програми боротьби з онкологічними захворюваннями на період до 2016 року», № 1794-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення інвалідів автомобілями», № 1760-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підтримки агропромислового комплексу в умовах світової фінансової кризи», № 1782-VI.

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», № 1790-VI.

ВИБОРИ-2010

Друк бюлетенів завершено

Поліграфічний комбінат «Україна» закінчив друк виборчих бюлетенів для голосування у другому турі президентських виборів. Про це на прес-конференції в УНІАН повідомив голова СБУ Валентин Наливайченко

«За даними і відеоспостереження, і фізичного контролю всі понад 37 млн. бюлетенів надруковано виключно в законний спосіб», — наголосив він. За словами голови СБУ, всі бюлетені в супроводі охорони СБУ та МВС буде доставлено на виборчі дільниці в строк.

Найбільша загроза для перегонів

Таку думку на вчорашній прес-конференції у «Главред-медіа» висловив заступник голови Центральної виборчої комісії Андрій Магера. За його словами, ключове питання полягає в тому, щоб «усі без винятку окружні та дільничні виборчі комісії в день голосування своєчасно прийшли на дільниці, відкрили їх, щоб не було спокуси в одного з кандидатів відкликати своїх представників».

Стосовно ж імовірності зриву виборів, то А. Магера вважає, що «кандидати не гратимуться з вогнем і не ставитимуть під сумнів легітимність виборчого процесу».

Третього туру не буде

Міністр юстиції України Микола Оніщук упевнений, що третій тур президентських виборів не відбудеться, **повідомляє інтернет-видання «Главред».** Зокрема через те, що це не передбачено законом «Про вибори Президента України». «Ситуація 2004 року, коли мало місце переголосування, вже не повториться», — упевнений він.

За його словами, проведення нових виборів можливо лише у випадку, якщо всі кандидати на пост глави держави знімуть свої кандидатури. Але такий розвиток подій міністр вважає маловірогідним. Водночас він не виключив, що будуть спроби оскаржити результати виборів глави держави, «якщо відсоткова різниця між голосами, відданими за того чи іншого кандидата, буде незначною».

Передвиборна програма друкується на підставі договору з ЦВК та згідно з наданими нею оригіналами

ОФІЦІЙНО

Відповідно до частини першої статті 97 Закону України «Про вибори народних депутатів України», постанови Центральної виборчої комісії від 1 лютого 2009 року № 190 «Про визнання обраним народним депутатом України Матчука В. Й.» Центральна виборча комісія офіційно оприлюднює відомості про обраного народного депутата України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі 30 вересня 2007 року.

Матчук Віктор Йосипович, 1959 року народження, освіта вища, голова Рівненської обласної державної адміністрації, проживає в місті Рівному, член Політичної партії «Наша Україна», включений до виборчого списку Блоку «НАША УКРАЇНА — НАРОДНА САМООБОРОНА» під № 82.

Центральна виборча комісія.

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про внесення змін до складу дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць, утворених відповідно до постанови Центральної виборчої комісії від 21 грудня 2009 року № 526 «Про утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць закордонного виборчого округу з виборів Президента України 17 січня 2010 року»

Розглянувши заяви членів дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць про складання їх повноважень, відповідно до частини третьої статті 13, частини третьої статті 21, пункту 1 частини четвертої статті 30, частини чотирнадцятої статті 85 Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтями 11 — 13, пунктами 1, 5, 17 статті 18 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Припинити достроково повноваження таких членів дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць (у зв'язку з їх особистими заявами):

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 23 Естонська Республіка Посольство України в Естонській Республіці (15170, м. Таллінн, вул. Лахе, 6)

Лейбюк Володимир Юрійович, 1950 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в Естонській Республіці — від Міністерства закордонних справ України;

Лейбюк Лідія Іванівна, 1949 року народження, освіта вища, проживає в Естонській Республіці — від Міністерства закордонних справ України;

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 19 Грецька Республіка Генеральне консульство України в Салоніках (54625, м. Салоніки, вул. Іл. Оплопіу, 1)

Кисельов Євген Петрович, голова дільничної виборчої комісії, 1983 року народження, освіта вища, проживає в Грецькій Республіці — від Міністерства закордонних справ України;

Симканич Іван Іванович, 1988 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в Грецькій Республіці — від Міністерства закордонних справ України.

2. Призначити головою дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці такого члена цієї комісії:

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 19 Грецька Республіка Генеральне консульство України в Салоніках (54625, м. Салоніки, вул. Іл. Оплопіу, 1)

Булига Дарія Олегівна, 1983 року народження, освіта вища, проживає в Грецькій Республіці — від Міністерства закордонних справ України.

3. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а також надіслати Міністерству закордонних справ України для передачі дільничним виборчим комісіям закордонних виборчих дільниць № 19 та № 23.

Голова Центральної виборчої комісії В. ШАПОВАЛ.

м.Київ,
1 лютого 2010 року.
№ 193.

Нова сесія розпочалася

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 2 лютого

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Дострокових виборів до Верховної Ради України не буде. Це гарантую. За умови, що ми отямимося і почнемо працювати», — заявив В. Литвин.

Депутати ухвалили постанову про порядок денний шостої сесії Верховної Ради з урахуванням усіх додатків, поданих після погоджувальної ради (386 «за»). До порядку денного включено понад 1000 питань.

Центральна виборча комісія тепер працюватиме в повному складі — парламент призначив на вакантну посаду члена Центрвиборчкому «литвинівця» Олександра Осадчука (372 «за»). Досі Блок Литвина, хоча він має депутатську фракцію в парламенті, не делегував свого представника в ЦВК. Після прийняття цього рішення О. Осадчук склав присягу члена ЦВК, зачитавши її текст із трибуни парламенту.

Потім депутати прийняли дві постанови про присудження Премії Верховної Ради України найталановитішим молодим ученим у галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок за 2009 рік (348 «за») та про призначення у 2010 році іменних стипендій Верховної Ради України для найталановитіших молодих учених (335 «за»). Цими постановами призначено 20 премій Верховної Ради молодим науковцям у розмірі 20 тисяч гривен кожна. Премії встановлювалися за результатами подання конкурсної комісії, що затверджена розпорядженням Голови Верховної Ради України від 2 липня 2008 року. До складу комісії було залучено провідних учених із відповідних наукових напрямів. Іменні стипендії Верховної Ради України призначено 17 молодим ученим — докторам наук та кандидатам наук, які підготували докторські дисертації, у розмірі дві тисячі гривень щомісяця.

На цьому головуючий В. Литвин закрив пленарне засідання. Відповідно до вимоги 166 народних депутатів із фракції Партії регіонів сьогодні має відбутися позачергове засідання Верховної Ради з розглядом лише одного питання — проект змін до закону про вибори Президента України в авторстві Олександра Лавриновича, який дозволяє виборчим комісіям ухвалювати рішення навіть за відсутності кворуму. Голова Верховної Ради повідомив, що вже надійшли пропозиції проводити позачергові засідання і в четвер, і в п'ятницю. Тож запропонував внести зміни до календарного плану роботи й проводити шанчайні пленарні засідання. Адже за календарним планом шостої сесії нинішній тиждень депутати мають працювати в комітетах, комісіях і фракціях.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Із виступів представників фракцій

ПОЧАТОК НА 2-Й СТ ОР.

Андрій КОЖЕМ'ЯКІН, Блок Юлії Тимошенко:

— Уся увага громадськості прикута до президентської виборчої кампанії, яка вже традиційно є брудною і цинічною. Фракція БЮТ відстоює принципи побудови стабільної, відповідальної системи влади, це можливо лише за умови, якщо відбудеться об'єктивне волевиявлення громадян, тобто чесні й прозорі вибори, без силового втручання у процес виборів, без криміналу, без фальсифікацій. Тільки чесно обрана влада буде спиратися на народ та буде сприйнята світовою спільнотою. Те, як сьогодні Партія регіонів проводить свою виборчу кампанію, свідчить про неготовність наших опонентів до проведення чесних, відкритих і прозорих виборів. Найбільше, що заважає сьогодні Партії регіонів здійснити свої плани зі спотворення волевиявлення громадян і застосувати масові фальсифікації, — це паритетність формування виборчих комісій різного рівня. Саме цей головний принцип справедливих, чесних і прозорих виборів був виборений у важкому протистоянні у 2004 році. Тому саме зараз Партія регіонів з останніх сил намагається його зруйнувати. Регіонали, користуючись більшістю в ЦВК та намагаючись на корупційних, а не демократичних засадах формувати більшість у Верховній Раді, хочуть зруйнувати цей наріжний камінь захищеності та об'єктивності вибору українського народу. Ми попереджаємо, що будь-які спроби рухатися у цьому напрямі роблять вибори нелегітимними, неправомочними, а результати такими, що не відображають волевиявлення українського народу. Ми звертаємося до наших колег із Партії регіонів з вимогою припинити провокації, спрямовані проти чесної боротьби. Ви панічно боїтеся чесного й відкритого протистояння, все, що робиться вами публічно, — або зливання бруду, або відверта цинічна брехня. Ваш страх перед відкритим протиборством свідчить про непевність у власному кандидаті. Ваші спроби дестабілізації суспільства, захоплення судів, залякування Генпрокуратурою, яка вже давно не приховує своє політичне заангажування, намагання деморалізувати особовий склад МВС, — все це марні спроби, які не принесуть перемоги ані вам, ані Віктору Януковичу.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна — Народна самооборона»:

— Ми відкриваємо нову сесію Верховної Ради за п'ять днів до другого туру президентських виборів. Хоча повноцінно вона проходитиме вже після виборів. Але дивитися треба не лише на п'ять днів уперед, а на перспективу. Після виборів життя не закінчиться для жодної з політичних сил, а тим більше для України та українців. Парламент зараз занадто політизований, але напередодні виборів давайте не будемо ще більше втягувати політику в судову систему, не розглядатимемо кадрові питання. Зокрема, проект постанови про відставку Голови Верховного Суду лише викличе чергову хвилю протистояння. Давайте відкладемо всі кадрові теми на потім. Прийде новий Президент — нехай він радиться з новою коаліцією і займається кадровими перестановками. За політичними міжусобицями багато справді важливих проблем, які відійшли на задній план. Це не тільки економіка, погода може приносити неприємні сюрпризи. Експерти знову прогнозують великі повені в Західній Україні, тож маємо підключитися до боротьби зі стихією й виділити необхідні кошти. На жаль, Верховна Рада забула про свій основний обов'язок — розробляти й ухвалювати закони. Ми просто не маємо права відкладати далі законотворчу роботу. Давайте не чекати інавгурації нового Президента. На ухвалення чекають сотні законопроектів, у тому числі й десятки з минулої сесії.

Декілька законопроектів від нашої фракції, покликані наблизити нашу державу до цивілізованих стандартів, — це зміни до Кодексу адміністративного судочинства, законопроект, який надає право об'єднанням громадян звертатися до суду в інтересах його членів.

Петро СИМОНЕНКО, Комуністична партія:

— Україна вступила у 2010 рік в умовах глибокої політичної стагнації, соціальної кризи та зовнішньополітичної ізоляції. Тотальне зношення основних фондів базових галузей промисловості становить у гірничо-металургійному комплексі — до 80%, коксових батарей — 54%, доменних печей — 89%, мартенівських печей — 87%, прокатних станів — 90%. У хімічній промисловості зношено близько 80% основних фондів, вітчизняний хімпром майже повністю залежить від імпортної сировини, заводські склади забиті виробленою продукцією. Матеріальна база машинобудування також зношена на понад 70%, продукція неконкурентоспроможна як на зовнішньому, так і на внутрішньому ринках. За минулий рік спад виробництва досяг 45%. В АПК зношеність основних фондів також сягнула 90%, на селі майже не зустрінеш тракторної бригади чи працюючої ферми. У 51% сіл відсутні школи, у 80% — бібліотеки та клуби. Село перестало бути сировинною базою для переробки, ковбаса виробляється з австралійської чи аргентинської яловичини. У катастрофічному стані перебувають цукрова галузь, житлово-комунальне господарство. До цього варто додати, що бюджет 2009 року провалено, фінансування видатків відбувається за рахунок траншів МВФ, перспективи формування бюджету 2010 року — гнітючі, окрім того ще й податки стягнуто на три місяці вперед. Казна порожня, влада бездіє. Банківська система перетворилась на мафіозний клан, що вбиває виробника кредитними ставками до 30% в умовах кризи. Влада втратила контроль над системою державних фінансів. Нависла реальна загроза паралічу соціальної інфраструктури. Заборгованість із зарплати становить 2 мільярди гривень, у багатьох регіонах спостерігається затримка з виплат пенсій. Безробіття до кінця року, за прогнозами, сягне 3,5 млн. чоловік. При цьому вже сьогодні державний Пенсійний фонд на межі банкрутства і на третину залежить від відрахувань з держбюджету. Тотальна корупція, злидні та безправ'я, продажні суди та свавілля чиновників різко посилюють соціальну напругу. Нова сесія має дати відповіді про механізми вирішення серйозних проблем.

Олександр ЛАВРИНОВИЧ, Партія регіонів:

— Відкривається не просто важлива, а відповідальна і певною мірою етапна сесія Верховної Ради. Не тільки тому, що саме на цій сесії буде приведено до присяги нового Президента, а й тому що під час цієї сесії буде сформовано новий склад коаліції та Кабінет Міністрів. Яким буде обличчя української влади — більшою мірою залежить не тільки від тих, хто перебуває у сесійній залі, а від громадян України. Фракція Партія регіонів, як і її лідер, будуть забезпечувати повернення до законності у владі на всіх щаблях. Те, що зараз маємо, є яскравим свідченням того, як принижуються і нехтуються норми права. Ми відкриваємо нову сесію парламенту й констатуємо, що в лютому в країні немає не лише держбюджету, а немає навіть його проекту. Як можна знехтувати конституційні приписи і перевести управління країною повністю в режим ручного управління заради забезпечення виборчої кампанії? Це недопустимі речі. У країні нехтується багато законів і передусім закон про підвищення мінімальної зарплати, соціальних стандартів. Сьогодні маємо сотні судових рішень, якими зобов'язано здійснити перерахунки і виплатити те, що не виплачується сьогодні чинною виконавчою владою. А якщо подивимося на «порядок» в тих органах, які мають стояти на сторожі законності й охороняти права громадян, це взагалі є свідченням повної наруги над правом. Якщо прем'єр оголошує, що є людина, яка нібито керує Міністерством внутрішніх справ, хоча була звільнена парламентом з своєї посади, постає запитання: хто призначив цю людину? Якщо справді Кабінет Міністрів це робив, чому ніхто не бачив акта про її призначення? Якщо немає такого акта, то на якій підставі він взагалі заходить у приміщення міністерства? Не можна так знущатися над правом і законом.

Ми повинні дбати про те, щоб закон в Україні регулював усі суспільні стосунки, і ми це забезпечуватимемо. Ми не дозволимо ані зірвати вибори, ані спотворити волевиявлення громадян.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Рада чекає звіт Генпрокурора про розбещення дітей

Народні депутати планують заслухати на сесії Верховної Ради 12 лютого звіт Генерального прокурора України Олександра Медведька у справі про розбещення неповнолітніх. Про це повідомив на брифінгу в парламенті голова тимчасової слідчої комісії депутат від Партії регіонів Віктор Корж.

За його словами, роботу комісії нині фактично паралізовано: засідання комісії скликалося лише один раз, але жодних конструктивних дій практично зроблено не було. Єдиним позитивом у роботі комісії, зазначив її голова, є зареєстрований проект постанови про звіт Генпрокурора на 12 лютого ц. р. Депутат нагадав, що минуло рівно 100 днів відтоді, як О. Медведько з парламентської трибуни пообіцяв розслідувати справу, що впродовж двох місяців суспільство знатиме правду про ці ганебні події — у справі про розбещення дітей у дитячому оздоровчому таборі «Артек», до якої начебто причетні народні депутати від БЮТ та інші посадовці, буде поставлено крапку. Але поки що жодних зрушень не сталося. В. Корж наголосив, що слідчі Генпрокуратури в письмовій формі заборонили потерпілим співпрацювати з ТСК. «Це є ознаками й зовнішнього тиску, і недемократичності в роботі Генпрокуратури», — вважає депутат. І саме це призвело до того, що «злочинці встигли сховати певні факти, докази». «Ми є свідками того, що на цю справу здійснюється політичний тиск, і жодного просування у цій кримінальній справі практично немає», — заявив голова ТСК.

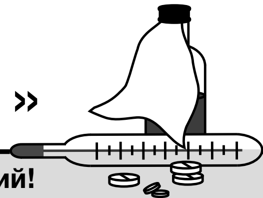
Віктор Корж стверджував, що зараз відбувається фактична підтасовка фактів. Він нагадав, що свого часу Генпрокуратурою було призначено більш як 40 експертиз за участі потерпілих, але з них проведено лише 20 експертиз, а коли буде зроблено решту, невідомо. Хоча в розмовах із потерпілими слідчі говорять, що активно візьмуться за справу тільки після президентських виборів. «Це також свідчить про заангажованість і про тиск влади на хід розслідування», — вважає депутат. До того ж, додав він, діти впізнали декількох осіб, серед яких троє народних депутатів. Але минуло 100 днів, і навіть незважаючи на прохання потерпілих, очної ставки з цими особами не відбулося. «Це, безумовно, є свідченням того, що справа зволікається, що ця справа має політичні ознаки, й ми бачимо ді, які абсолютно є несумісними з професійною діяльністю як Генпрокуратури, так і міліції», — обурився В. Корж.

Голова тимчасової слідчої комісії підкреслив, що і в БЮТ, й інші політичні сили також мають бути зацікавлені в тому, щоб у цій ганебній історії було поставлено крапку. Якщо люди не винні, їх невинність має бути доказано, а якщо винні — вони мають бути притягнуті до відповідальності.

«Подібні справи не можуть розслідуватися за політичними ознаками й перебувати під впливом президентських виборів. Ми зробимо все можливе, щоб, незважаючи на політичну ситуацію в нашій країні, цю справу було розслідувано», — запевнив Віктор Корж.

Юліана ШЕВЧУК.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Раніше дитина вагою до кілограма вважалася не людиною, а абортним плодом

Єгор тут уже третій тиждень. Він народився недоношеним. Лікарі кажуть, що малюка незабаром випишуть додому. А поки що мама щодня відвідує сина в лікарні й чекає, поки той підросте і зміцніє. Вона гладить крихітку по животику, розмовляє з ним і переживає, що ніжки холодні. Поки що ліжечко хлопчикові замінює кювез. У цій маленькій барокамері він, як космонавт, виходить у відкритий Космос життя. Немовля поки що занадто мале і слабке, щоб жити самостійно...

У відділенні реанімації немовлят Національної дитячої спеціалізованої лікарні «ОХМАТДИТ» виходжують новонароджених з екстремальною масою тіла — від 500 грамів, а також дітей після проведеної хірургічної корекції вроджених вад розвитку **(на знімку)**. Тут допомагають вижити і зміцніти діткам з усієї України.

За словами завідувачки відділення Олени Король **(на знімку)**, вага найменшого пацієнта була 470 грамів. Сьогодні цьому малюку вже більш як півтора року. У нього є певні затримки в розвитку, але дитина вже сидить, повзає, піднімається на ніжки, розмовляє.

На стіні кабінету завідувачки багато фотографій усміхнених дітей. Є й картина немовляти, що спить на долоні дорослого. Це полотно вишила хрестиком родичка малюка, що народився вагою 640 грамів, якого виходили у цьому відділенні.

— Ми стежимо за подальшою долею наших пацієнтів, — каже Олена Григорівна. — Глибоко недоношені діти з екстремальною масою тіла, звичайно, відстають у розвитку від малят, народжених у строк. Уважається, що таке маля до трьох років життя наздожене однолітків і «вирівняється». На жаль, є й певний відсоток інвалідизації.

Раніше новонароджений вагою до кілограма вважався не людиною, а абортним плодом. Три роки тому Україна перейшла на європейські критерії реєстрації дітей, що з'явилися на світ. Відповідно до нових стандартів, немовлята, котрі народилися після 22 тижнів вагітності, за умови, якщо вони важать не менш як 500 грамів, уважаються життєздатними. Але їм потрібна невідкладна медична допомога і тривалий лікарський догляд з використанням дорогого медичного устаткування. Утім, і до 2007 року, за словами Олени Король, в її відділенні виходжували малят з малою масою тіла.

— Немовлята вагою і 400, і 500 грамів можуть бути життєздатними. Їм надається допомога в пологовому будинку одразу після народження, а потім таких діточок переводять до нас, — пояснює співбесідниця. — Намагаємося зберегти життя кожному. Адже для багатьох батьків це останній шанс мати дитину. Жінки, борючись із безплідністю, йдуть на подвиги, щоб стати мамами. Роблять по шість-сім-вісім штучних заплідснень. Пройти через таке може не кожна.

Недоношених дітей налічується не так уже й багато. Але щоб дати їм шанс на повноцінне життя, потрібні спеціальні умови, медтехніка, ліки. На жаль, сьогодні не у всіх регіонах є така можливість. В «ОХМАТДИТ» допомагають усім. У Національній дитячій спецлікарні теж не все в порядку з фінансуванням — бюджет не прийнято, грошей немає. Але тут не опускають руки, залучають спонсорів, шукають вихід. А лікарі і сестри роблять усе, щоб діти отримували медичну допомогу по максимуму.

— У нас є курасурф (дорогий препарат, для того, щоб легені немовляти розкрилися), є амінокислоти для глибоко недоношених дітей. В інших регіонах цього немає, препарати змушені купувати батьки, — каже завідувачка реанімації.

Олена Григорівна переконана, що немає виправдання бездіяльності, коли мова йде про життя дитини. А чужих дітей, як відомо, не буває. У відділенні реанімації немовлят для персоналу всі дітки свої, рідні.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

У деяких ФАПах немає навіть телефонного зв'язку та холодильників

На Кіровоградщині в 2009 році, як повідомила виконуюча обов'язки начальника управління охорони здоров'я облдержадміністрації Лариса Андреєва, оглянуто понад 334 тисячі осіб, у 25,3 тисячі з яких виявлено патології.

Торік за рахунок державного бюджету медичні заклади області отримали лікарських засобів та медичного обладнання на загальну суму 27,6 мільйона гривень. За кошти місцевих бюджетів та спонсорську допомогу придбано 6 автомобілів «швидкої медичної допомоги».

Проте, за словами Лариси Андреєвої, в галузі є низка гострих проблем. Більшість медичних закладів проводять діагностику та лікування застарілою медичною апаратурою. Не вистачає рентген-апаратів, флюорографів, автомобілів «швидкої допомоги». В окремих сільських фельдшерсько-акушерських пунктах немає навіть телефонного зв'язку та холодильників.

Петро МЕЛЬНИК.

Завтра — Всесвітній день боротьби з онкологічними захворюваннями

Раковий корпус потребує більшого фінансування

Онкологічна галузь в Україні фінансується недостатньо, вважає головний лікар Київської міської онкологічної лікарні **Геннадій Олійниченко**.

За його словами, нині на державну бюджетну програму «Онкологія» виділяють лише 70 мільйонів гривень. Ця цифра непорівнянна з потребами галузі з урахуванням того, що вся фармацевтична продукція подорожчала на 30—40 відсотків, вважає головний онколог Києва.

У 2003 році почалася реструктуризація онкологічної служби як найбільш соціально значущої в Україні, адже смертність від онкозахворювань посідає друге місце після серцево-судинних. Тоді, каже Геннадій Олійниченко, була вироблена чітка стратегія розвитку галузі, почалося переоснащення всіх онкологічних установ діагностичним, лікувальним і радіологічним устаткуванням. У тому ж році бюджет всієї онкологічної програми в Україні становив 125 мільйонів, у 2004-му — 140 мільйонів гривень.

В останні 3—4 роки, за словами головного онколога Києва, практично не велося переоснащення діагностичного і лікувального устаткування, що є достатньо серйозною проблемою, адже медична апаратура потребує оновлення раз на п'ять років.

— На базі Київської міської лікарні будується перший в Україні центр позитронно-емісійних технологій, що дає змогу вийти на абсолютно новий якісний рівень діагностики захворювання і визначення якості лікування, — розповів на прес-конференції в Києві Геннадій Олійниченко. — В одній Німеччині таких центрів 90, а в Італії — 80. Будівництво розпочато за рахунок субсидій, виділених Кабінетом Міністрів, але, на жаль, в останні півтора року фінансування припинено. Готовність об'єкта — 80 відсотків, і не вистачає лише 20 відсотків від загального фінансування, щоб можна було завершити цей об'єкт і громадяни України могли одержувати медичні послуги нового, якіснішого рівня.

Форум як зброя проти грипу

Нами пережито вже дві хвилі епідемії грипу (сезонного та специфічного). Загалом кількість захворілих з початку епідемії становить 4 мільйони 475 тисяч 370 осіб, а число жертв грипу на сьогоднішній день перевищило тисячу людей. Привертає увагу той факт, що кількість летальних наслідків істотно не знижується, незважаючи на те, що вже минули перші піки епідемії і загальне число хворих стало менше.

Сьогодні спостерігається полярність суджень щодо низки основних позицій, що стосуються і загальної оцінки сформованої в цьому сезоні епідемічної ситуації, і рекомендацій із профілактики та лікування сезонних респіраторних захворювань загалом і грипу зокрема. Єдиного авторитетного джерела не знайдено.

З огляду на значний практичний досвід фахівців у боротьбі із сезонними респіраторними інфекціями та грипом, Український медичний союз виступає із пропозицією: обговорити ситуацію, пов'язану з епідемією грипу, спричиненого вірусом A/H1N1 (Каліфорнія), у колі зацікавлених професіоналів. Запрошуємо до діалогу, обміну думками, коментарями колег, що мають особистий досвід лікування хворих у період епідемії сезонних респіраторних захворювань і грипу, спричиненого вірусом A/H1N1 (Каліфорнія). Особливо цінним може виявитися досвід колег, що занедужали грипом у цьому сезоні і на собі особисто випробували тяготи захворювання. Ми впевнені, що залучення особистого досвіду колег у лікуванні хворих грипом у поточному сезоні дасть можливість поліпшити індивідуальний досвід у лікуванні цієї патології та бути більш озброєними під час наступних епідемій.

Адреса форуму: **ttp://www.uams.org.ua/forum/index.php?showtopic=317**

Інформацію можна надсилати факсом 495-53-24 та за адресою: м. Київ, 01042, вул. Чигоріна, 18, оф. 216 з позначкою «Форум як зброя проти грипу».

ТЕРМОМЕТР

Зігріє склянка теплого чаю

Найшвидший спосіб зігрітися з морозу — теплий, а не гарячий чай з лимоном. Краще — зелений чай з медом і лимоном. Якщо в домі є молоко — підігрійте його і додайте столову ложку меду.

Якщо відчуваєте, що захворюєте, терміново потрібна хороша доза вітамінів і гарячий душ. Гаряча ванна тут не дуже допоможе. Усупереч поширеній думці, грітися алкоголем не можна. Особливо якщо ви на вулиці в морозну погоду. Так, перші 50 грамів чого-небудь міцного нормалізують кровообіг, розширюючи судини, і принесуть відчуття тепла. А ось якщо прийняти більше, тоді посилюється кровотік у шкірі і сильно збільшується тепловіддача організму. Отже, в результаті прийому алкоголю є шанс швидше замерзнути, ніж зігрітися.

Батьки можуть заразити своїм стресом підлітка

Емоційне «вигорання» у школярів відбувається поряд із батьківським перенапруженням, пов'язаним з роботою.

Такого висновку дійшли фінські клініцисти. Вони вперше розглянули паралелі між стресом дорослих і стресом дітей, які переймають психологічне напруження від батьків. Підвищена стомлюваність, складнощі у навчанні, академічна неуспішність, почуття неповноцінності, апатія та емоційна пригніченість — це лише деякі риси хронічного стресового синдрому у школярів, пояснюють фахівці.

На думку експертів, батьківський стрес може також відображатися як негативний стиль виховання і брак інтересу та участі в житті дітей. Сімейний бюджет теж впливає на рівень загального психологічного напруження. Крім того, зафіксовано, що перехідний етап від середньої школи до старших класів — дуже складний період приблизно для третини підлітків, оскільки саме в цей час змінюється їх характер, зокрема прагнення і мотивація поставлених цілей.

Алергіком бути модно, проте небезпечно

Переважна більшість людей, які вважають, що в них алергія на харчові продукти, насправді на неї не страждають. Такого висновку дійшли британські вчені.

Як показало дослідження, приблизно п'ята частина дорослих вважає, що в них алергія на той чи інший харчовий продукт. Проте під час клінічного обстеження цей діагноз підтверджується не більш як у кожного п'ятдесятого з них. Жінки помиляються з приводу харчового несприйняття частіше за чоловіків і часто необґрунтовано вважають алергіками своїх дітей, позбавляючи їх корисних продуктів.

На думку дослідників, певною мірою це пов'язано з тим фактом, що в останні десятиріччя це захворювання стало «модним діагнозом». Вчені застерігають: необґрунтована відмова від тих чи інших продуктів як таких, що спричиняють алергію, може викликати в любителів самодіагностики та їхніх дітей дефіцит низки вітамінів, антиоксидантів, харчових волокон та інших необхідних компонентів їжі.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

За захоплений британський автомобілевоз Asian Glory з 10 українцями на борту пірати вимагають викуп у розмірі 15 млн. доларів

В Одесі невідомі забруднили фарбою пам'ятник Катерині II і зробили на ньому напис: «Кати України»

У НОМЕР

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Цілодобово латають дірки в тепломережі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За повідомленням обласного штабу з ліквідації надзвичайної ситуації, протягом понеділка встановлено 75 батарей та окремо відремонтовано опалення в 51 квартирі. Заступник голови обласної державної адміністрації Юрій Хиврич запевнив, що роботи в п'яти будинках, які досі не отримують тепло, буде завершено протягом доби. Ліквідація наслідків аварії триває цілодобово, загалом на об'єктах задіяно 43 бригади (165 осіб) зварників, слюсарів, будівельників та шахтарів з різних міст області. Матеріалів і коштів для ремонту вистачає, а всіх робітників забезпечують житлом і гарячим харчуванням.

Ліна КУЩ.

ЛУГАНСЬК

Замість мобілки — наркотики

Наряд відділу прикордонної служби «Троїцьке» поблизу українського селища Бабичеве затримав чоловіка, який намагався перенести через кордон наркотичну речовину. 51-річний житель селища Троїцьке підозр не викликав. А коли в його сумці правоохоронці виявили запаковану коробку, пояснив, що там мобільний телефон, який він хоче подарувати російському колезі. При огляді виявилося, що коробка заповнена близько 350 грамами марихуани. Чоловік зізнався, що зілля ніс до Росії з метою продажу. Після оформлення документів затриманого разом з наркотиком передали до СБУ.

КРИМ

На першому місці за рівнем зайнятості населення

З початку 2009 року у Криму працевлаштовано 28 тисяч незайнятих громадян. Рівень працевлаштування в автономії становить 36%, що на 3% більше за середньоукраїнський показник. Близько п'яти тисяч кримчан задіяли у благоустрої територій, обрізанні дерев, відновленні військових пам'ятників і об'єктів соціальної сфери, повідомив директор Кримського республіканського центру зайнятості Микола Ісайко. Він зазначив, що сукупна кількість безробітних на півострові скоротилася: на кінець січня 2010 року на обліку у кримському центрі зайнятості стояло 17 719 осіб. Але водночас знизилася й кількість вакансій.

Георгій ВЕРВЕС

Змовилися, або Чому так несолодко нам живеться

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сісти на «безцукрову» дієту українців змусило саме життя. Ціни на солодкий пісок у магазинах у середньому зросли на 30 відсотків. Сьогодні за один кілограм правлять від десяти гривень. Українці губляться в здогадах: що змусило цукор подорожчати на третину взимку, так би мовити, не в сезон. До того ж дедалі частіше покупців обурює й інше. Мовляв, мало того, що ціни злетіли, то ще й сам продукт почав зникати з прилавків деяких магазинів.

— Я в неділю була в супермаркеті, — каже киянка Мар'яна, — так полиці із цукром були практично порожні. Було лише кілька пакетів по 14 гривень за кілограм.

Підвищення цін дедалі частіше стає топ-новиною в розмовах у громадському транспорті. Починають спливати нові «криваві» подробиці так званого цукрового дефіциту. «Вчора знайома розповідала, що в одному з магазинів навіть бійку вчинили за останній пакет цукру! Що діється!» — схвильовано розмовляють уранці в метро два знайомі. Відзначають небувалий ажіотаж і продавці.

— Гребуть по мішку, а то й по два, — розповідає приватний підприємець Олександр. — Причому, коли цукор був дешевший — не брали. А зараз люди просто бояться, що стане ще дорожче.

На одвічне питання «хто винуватий?» уже зараз існує кілька варіантів відповіді.

— У нас на ринку, — каже Олександр, — теж є версії. Перша — політична. Начебто все це підвищення цін — змова проти Тимошенко. Друга — зростання цін спричинено реальною нестачею продукту, поганим урожаєм тощо. Ще одна — наші ціни просто «підганяють» під європейські. Щоб ми, так би мовити, до Європи стали ближчі.

Свою точку зору має і міністр економіки Богдан Данилишин: «Економічних підстав для зростання ціни на цукор, як і на інші продукти, немає. Це просто наслідок ажіотажу, що створюється штучно й носить політичний характер». Розділяє цю думку й Прем'єр-міністр країни Юлія Тимошенко. За її словами, підвищення цін на продукти харчування — спланована змова монополістів, політтехнологія з метою приходу до влади олігархії: «Вони на два тижні роблять істерію, обвинувачують уряд. Але це все тільки технологія. І одразу після виборів ціни стануть на свій рівень».

Не бачить об'єктивних причин для збільшення цін і Олександр Мельниченко. Поставити всі крапки над «і» має розслідування антимонопольників.

Тим часом підприємець Олександр свою крамничку вирішив «прикрити» до кращих часів.

— Усі свої старі запаси вже продав. Нові не купуватиму. Ціни навіть на опті позахмарні. Почекаю, поки ситуація стабілізується. Треба вибори пережити.

І пенсіонерка Ольга Сергіївна, одержавши пенсію, насамперед купила мішок борошна й цукру. «А хто його знає, що завтра буде! Ви мені можете сказати? І я без поняття. А так точно не голодуватиму».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

У підвищенні цін на цукор винні ми самі?

Підвищення цін на молоко та цукор на Прикарпатті голова Івано-Франківського територіального відділення АМКУ Мирослав Книгницький вважає обгрунтованим.

— Дефіцит молока, що нині склався на ринку, не є штучним, — сказав він на брифінгу для журналістів. — Він має сезонний характер. Узимку завжди виникає дефіцит. Тому певне зростання ціни, яке зараз спостерігається, не дивина. Адже ціна 2,7 гривні за літр для виробника, тягне за собою і підвищення ціни для споживача.

А здорожчання цукру Мирослав Книгницький пояснив ажіотажем серед населення. Після повідомлень у пресі про проблеми у виробництві солодкого піску люди кинулися робити запаси, змітати його з прилавків, що не могло не спровокувати зростання ціни.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Літаками, ракетами й кораблями торгували з півсотнею країн

Незважаючи на кризу, 2009 рік був досить успішним для оборонної промисловості України. Торік виробництво в ОПК виросло майже на 60%. Майже все пішло на експорт. Серед лідерів виробництва — авіаційна, суднобудівна галузі й підприємство з виробництва озброєння й військової техніки. Загалом експорт продукції українського оборонно-промислового комплексу зріс у півтора разу. Україна активно торгувала літаками, ракетами й кораблями з півсотнею країн. Директор Центру досліджень армії, конверсії і роззброєння Валентин Бадрак упевнений, що такий попит на українську продукцію ОПК визначений «світовою хвилею переозброєння» і незрозумілою ситуацією з доларом: «Команда українських спецекспортерів має відпрацьовані механізми і може гнучко реагувати на всі замовлення ринку. Можна констатувати, що 2009 був роком найбільших замовлень», **повідомляє «Німецька хвиля».**

Податківці закрили крутий «банк»

П'ять років позбавлення волі отримали двоє прилучан за конвертацію шести мільярдів гривень. Конвертаційний «банк» за процент забезпечував готівкою різні фірми. Кримінальну справу проти ініціаторів оборудки порушив слідчий відділ податкової міліції ДПА в області. У засуджених конфісковано майно. За вироком суду призначено стягнути з них в консолідованому порядку 1,1 мільйона гривень податків.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Малі рятівники тепер будуть на зв'язку

Троє школярів із Кам'янець-Подільського району Хмельницької області несподівано для себе стали героями. Зібравшись покататися на санчатах та розважитися, Юля Слободян, Ілля Ружицький, Андрій Семенюк та Олег Прокопишен вирішили ще й перебратися на інший берег річки Смотрич, що тече у їхньому селі Думанів. Перевірити, чи міцна крига, вислали вперед третьокласника Олега. Та ступивши кілька кроків, він раптом провалився.

Олегові друзі тим часом не розгубилися. Хтось запропонував витягувати хлопця з допомогою санчат, які були на довгій мотузці. Діти кидали їх кілька разів, і лише на четвертий Олегу вдалося вхопитися. Тягнули всі троє, і коли той нарешті опинився на березі, діти аж тоді по-справжньому налякалися: от влетить від батьків! Олега додому доручили завести Юлі, а хлопці витягли з води ще й його санчата. Ілля та Андрій навіть мамам про те, що сталося, не зізналися. Про пригоду їм повідомив сільський голова Василь Лаврентюк, прийшовши щиро подякувати батькам за виховання дітей. Він же й звернувся до районної адміністрації та Кам'янець-Подільського міського управління Головного управління Міністерства надзвичайних ситуацій України в Хмельницькій області з пропозицією нагородити дітей. А щоб відзнака була ще й корисною, дітям придбали мобільні телефони. Тепер у разі нещастя вони зможуть одразу зателефонувати на номер 101 чи покликати на допомогу. Подарунки та подяки юним рятувальникам вручали на загальношкільній лінійці в Думанівській школі та Кам'янець-Подільській школі-інтернаті №2 (тут навчається Юля). Учителька дівчинки Надія Лівіцька каже, що дівчинка добре засвоїла матеріал уроків з основ безпеки життєдіяльності. А голова районної держадміністрації Ростислав Ярема наголосив: «У нас росте хороша молодь, чуйна, добра, відважна, це велика праця батьків та педагогів. З таким поколінням майбутнє буде гарним».

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: другокласники Ілля Ружицький та Андрій Семенюк обнімають врятованого друга Олега Прокопишена (*у центрі*).

Фото автора.

Навіть мамам про те, що сталося, не зізналися

Про екологію Калуша

говоритимуть сьогодні на засіданні РНБО. А напередодні Президент України Віктор Ющенко з робочою поїздкою побував у Калуші й оглянув об'єкти, які є потенційно екологічно небезпечними.

Найбільше тут потерпають від діяльності Державного підприємства «Калійний завод» ВАТ «Оріана». В межах підприємства, що перебуває у сфері управління Фонду держмайна України, розташовані три відпрацьовані рудники, Домбровський кар'єр, два відвали засолених грунтів та інші екологічно небезпечні об'єкти. Унаслідок неефективного господарювання навколо солевідвалів відбувається поступове засолення підземних вод. Оскільки дамби відповідних сховищ нестійкі, є загроза їх прориву та потрапляння забруднених вод у річку Дністер. Калушани вважають, що ймовірний прорив дамби може спричинити екологічну катастрофу з непередбачуваними наслідками. Адже у зонах можливого зараження мешкає понад 10 млн. осіб (близько 22 відсотків населення нашої країни).

Однак це ще не всі біди. Існує також загроза провалів підземних порожнин на місці відпрацьованих шахт. А на території ТОВ «Оріана-Галев» розташоване єдине у Європі сховище токсичних відходів, на якому утилізовано понад 11 тис. тонн речовини першого класу небезпеки — гексахлорбензолу. За словами голови Івано-Франківської облдержадміністрації Миколи Палійчука, на вирішення цих проблем місту необхідно 3,5 млрд. грн., а це непосильна сума для місцевого і обласного бюджетів.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Покажуть офорти Шевченка і фрески Михайлівського Золотоверхого

Сьогодні з нагоди 10-річчя Державної служби контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України у Києві в приміщенні Меморіального комплексу «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років» відкриють виставку повернених шедеврів. У центрі експозиції — безцінні фрески Михайлівського Золотоверхого собору.

— Виставка «Врятовані, збережені та повернені» , — своєрідний звіт про виконану роботу, — розповідає завсектору контролю за вивезенням та ввезенням культурних цінностей Олена Юрченко-Микита. — Чимало унікальних документів і творів мистецтва відвідувачі побачать уперше. Приміром, два офорти Тараса Шевченка та його рукописи, вивезені під час війни з українських музеїв.

Невідому сторінку з історії українського мистецтва відкриють полотна Олекси Грищенка, Олександра Архипенка та Павла Громницького. Шанувальники мистецтва Сержа Лифаря побачать його "золоту туфельку" та книжки з особистої бібліотеки танцівника, передані його вдовою.

Протягом 2000—2009 років за сприяння Державної служби вдалося повернути із-за кордону понад 500 тисяч документів, книжок, творів мистецтва, предметів з археологічних колекцій. Нині вони знову збагатили фонди українських музеїв, архівів та бібліотек. До речі, у такий само спосіб поповнюється експозиція Національного музею історії Великої Вітчизняної війни. «Зокрема, нещодавно ми отримали тисячу листів мешканців Кам'янця-Подільського, датованих 1941 роком і вивезених за кордон під час німецької окупації», — розповідає заступник директора музею Любов Легасова.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

ТОВ «Львівський автобусний завод» переміг в міжнародному тендері на поставку 84 автобусів у столицю Македонії — місто Скоп'є.

На знімку: міністр транспорту й зв'язку Македонії Міле Янакієскі за кермом нового львівського автобуса.

Підліткам заборонили відвідувати ввечері розважальні заклади

Підлітки до шістнадцяти років після 22-ї години без супроводу батьків не можуть перебувати в нічних клубах та інших розважальних закладах, кафе, ресторанах. Таке рішення прийнято Вінницьким міськвиконкомом для профілактики підліткової злочинності.

— Спершу правоохоронці пропонували обмежити перебування підлітків на вулицях у вечірній час, запровадивши комендантську годину, — каже заступник міського голови Вінниці АнатолійВорона. — Це питання стало предметом обговорення на кількох нарадах. На останню з них запросили дитячих омбудсманів. Вони були проти такого суворого заходу впливу на підлітків. Натомість погодилися із запровадженням заборони відвідувати у вечірній час розважальні заклади.

На батьків, які відпускатимуть із дому своїх чад у вечірні години, накладатимуть штрафи в розмірі від одного до чотирьох неоподатковуваних мінімумів. Покарання передбачено й для керівників розважальних закладів. Після трьох порушень рішення міськвиконкому буде розглянуто питання про припинення роботи такого закладу.

Крім того, керівників шкіл та інших навчальних закладів зобов'язали ознайомити з нововведенням учнів та їхніх батьків і подбати про наявність у кожної дитини учнівського квитка. Цей документ пред'являтимуть правоохоронцям під час перевірки розважальних закладів. У випадку відсутності документів малолітніх відвідувачів доправлятимуть до відділів міліції для встановлення особи.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Затримали російських шпигунів

В Одеській області СБУ затримала п'ятьох офіцерів ФСБ Росії, які намагалися отримати відомості у військовій та оборонній сферах, що становлять військову таємницю. Як передає УНІАН, про це вчора на прес-конференції повідомив Голова СБУ Валентин Наливайченко. За його словами, кадрового офіцера спецслужби РФ затримано на гарячому під час одержання від громадянина України відомостей, що становлять держтаємницю, і передачі винагороди в сумі 2 тисячі доларів.

За словами Валентина Наливайченка, зустріч відбувалася за 14 кілометрів від державного кордону. До того ж шпигуна на другому автомобілі прикривали троє офіцерів ФСБ РФ, військовослужбовець Оперативної групи російських військ (ОГРВ) Придністровського регіону Республіки Молдова. За діями підлеглих, які прикривали шпигунську акцію та забезпечували безпеку розвідника, здалеку спостерігав їхній керівник — підполковник, начальник Відділу військової контррозвідки ФСБ РФ в ОГРВ, який утік з місця події. Під час обшуку затриманих співробітники СБУ вилучили знаряддя шпигунської діяльності: цифрові диктофони, вмонтовану в авторучку відеокамеру, закамуфльований під брелок для ключів контейнер для зберігання цифрових даних, у тому числі з інструкціями для агента, ноутбук, флешки, 2 тисячі доларів. Як зазначив Голова СБУ, одним із доказів того, що акцію здійснювали офіцери ФСБ РФ, є факт виявлення на карті пам'яті мобільного телефону фотокопії таємної інструкції, що регламентує агентурну діяльність ФСБ РФ. Затримані російські офіцери в'їхали в Україну з Придністров'я.

СВІТ КОРОТКО

ПОЛЬЩА

Квасневський вважає визнання Бандери героєм цинічною грою

«Було б зрозуміло, коли таке рішення було б прийняте Віктором Ющенком у перший чи другий рік його президентства, а тепер — це просто цинічна гра», — наголосив Александр Квасневський, коментуючи указ Президента України про визнання Степана Бандери Героєм України. У що ж грає Віктор Ющенко — задається питанням його великий польський друг і «адвокат». І відповідає: «Він грає у своє політичне майбутнє, яке буде пов'язане із найбільш націоналістичними рухами в Україні. Можливо, це дасть йому під час наступних парламентських виборів п'ять, а може, сім процентів, але закриває йому двері на міжнародній арені». На думку екс-президента Польщі, постать Степана Бандери «залишатиметься проблемою, яка ділить поляків і українців».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

МВФ

Готові розщедритися на альтернативну енергетику

Міжнародний валютний фонд готовий виділити 100 мільярдів доларів на реалізацію проектів у галузі альтернативної енергетики. Кошти являтимуть собою «валюту МВФ» — особливі права запозичення, уточнив директор-розпорядник фонду Домінік Стросс-Кан. Його ініціатива потребує затвердження ради директорів регулятора, однак фахівці вже відзначили, що новий проект допоможе вдихнути нове життя в процес прискореного переходу на альтернативні джерела енергії, який постраждав унаслідок невдачі копенгагенської Міжнародної конференції з захисту клімату.

ІЗРАЇЛЬ

Відвернено вибухи плавучих бомб

Ізраїльські сили безпеки не допустили два великі теракти на узбережжі Середземного моря. Плавучі вибухові пристрої знайшли і знешкодили на громадських пляжах найбільших південних міст країни — Ашкелона й Ашдода. За основною версією, палестинські бойовики із сектора Газа хотіли помститися вибухами за смерть одного з лідерів «Хамасу», котрого, як вони вважають, знищили ізраїльські спецслужби. Як припускають, вибухові пристрої в контейнерах у формі бочок важили від 15 до 25 кілограмів і були обладнані системами дистанційного керування. Напкинці січня два ідентичні об'єкти перехопили й знищили у відкритому морі за два кілометри від берегів сектора Газа.

НОВА ЗЕЛАНДІЯ

Дівчинка відбилася від акули дошкою для серфінгу

14-літня жителька Нової Зеландії зуміла відбитися від акули на одному з пляжів. Лідія Уард каже, що акула напала на неї, коли вона стояла по пояс у воді. Не виключено, що дівчинка випадково наступила на півтораметрову морську хижачку, і та спробувала вкусити її за стегно. Щоб відбитися, Лідії довелося пустити в хід дошку для серфінгу. Після кількох ударів акула відчепилась.

ФОТОФАКТ

Цієї холодної пори севастопольці всіляко підгодовують птахів, особливо лебедів, які зупинилися тут на зимівлю.

Фото Андрія ЛЮБИМОВА (УНІАН).

Сталін дякував Петренку двічі

У ветерана Великої Вітчизняної війни, жителя Рівного Василя Петренка — майже три десятки нагород. У тому числі — два ордени Вітчизняної війни (I та II ступенів), орден Бойового Червоного Прапора, медаль «За відвагу». Нарівні з орденами та медалями Василь Михайлович вважає бойовими відзнаками і дві подяки від Верховного Головнокомандувача Сталіна. Причому Василь Петренко став одним із небагатьох фронтовиків, кому Сталін подякував двічі поспіль — 24 і 25 січня 1945 року.

— Коли почалася війна, мені було сімнадцять років, — розповідає Василь Петренко. — На фронт попросився добровольцем. Закінчив сержантську школу. Коли брали штурмом місто Великі Луки, отримав поранення. Підлікувавшись, знову пішов на фронт. Воював, доки знову не поранили, причому тяжко. А подяки від Головнокомандувача отримав під час визволення Східної Пруссії. Нам тоді було не до того — хто кого й на яку нагороду «подавав». Просто робили свою справу — громили ворога. Але якось політрук оголосив список бійців, представлених до відзнаки. А через кілька днів ми визволили ще одне місто. І знову аналогічне подання «пішло» на Ставку. Ось так і з'явилася, вочевидь, двічі подяка. Зізнаюсь, тоді, на фронті, коли отримав їх, гордість проймала душу.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

— Ми з оптимізмом дивимося в завтрашній день: за 9 місяців 2009 року порт переробив насипних вантажів 1171 тисячу тонн. Це на 520 тисяч тонн більше, ніж у 2008 році, — *заявив начальник морського торговельного порту «Південний» Юрій КРУК*

ГАРНА НОВИНА

«Південний» нарощує потужності

Святом для державного підприємства Морський торговельний порт «Південний» стала здача в експлуатацію нового перевантажувального комплексу генеральних вантажів.

У гості до портовиків приїхав голова держадміністрації морського й річкового транспорту Михайло Чубай. Незважаючи на холоди, докери й механізатори взяли участь в урочистій церемонії відкриття перевантажувального комплексу.

Як розповів «Голосу України» начальник порту Юрій Крук, будівництво тривало 20 місяців за плану робіт в 36: тобто було завершено на 16 місяців раніше намічених строків. Фінансування здійснювалося виключно за рахунок прибутку, отриманого портовиками. Проектна потужність новобудови -3,8 мільйона тонн вантажів на рік.

Сьогодні перевантажувальний комплекс працює як годинник — одне судно змінює під навантаженням і розвантаженням інше. Аналогів новому перевантажувальному комплексу в Україні просто немає. По-перше, глибина підхідного каналу в Аджалицькому лимані становить 15 метрів. По-друге, на причалі задіяно найсучаснішу навантажувальну техніку.

Свято скінчилося, і настали будні. А вони знову пов'язані з будівництвом. Цього разу почалося будівництво ще одного перевантажувального комплексу — на причалі № 10. І він обов'язково буде побудований у найкоротший термін — ніхто в порту в цьому не сумнівається ні на йоту.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

На знімку: триває розвантаження судна.

«День і ніч друкували підручники, а нам за це не заплатили...»

СИТУАЦІЯ

Майже два мільйони гривень заборгувало Міністерство освіти і науки Вінницькій державній картографічній фабриці за виконання термінового замовлення — друкування підручників для дев'ятого класу.

— Наші виробничі потужності дають можливість виготовляти протягом місяця триста тисяч книг, — каже директор Вінницької картографічної фабрики Микола Шишко. — Ми ж за три з половиною місяці надрукували півтора мільйона підручників. Уявляєте, як люди працювали! День і ніч, у три зміни. Книжками була заставлена вся територія фабрики — їх складували у цехах, коридорах, вестибюлі. В результаті дотепер чекають грошей за виконану роботу. Нам не заплатили 1,8 мільйона гривень. Борги за зарплату становлять один мільйон гривень. Не всі кошти сплатили до Пенсійного фонду, маємо заборгованість з інших видів податків, не розрахувалися за використані для роботи матеріали.

У Вінниці друкували підручники з географії, всесвітньої історії, іспанської мови, мистецтва. П'ять видавництв замовили загалом півтора мільйона книг. Найбільше з них — майже 800 тисяч — державне видавництво «Освіта». Угоди на таке само замовлення фабрика уклала з видавництвами «Генеза», «Грамота», «Галатон», ВНV.

— Замовлення розмістили за місяць до початку навчального року, — продовжує Микола Шишко. — Якщо точніше, то тільки наприкінці липня. Для того, щоб почати роботи, їх профінансували, але частково. Ми ж могли припинити виконання замовлення, мовляв, нема грошей — не буде роботи. Поліграфісти люди свідомі. Розуміємо, що учні мають йти в школу з підручниками. Тому виконали замовлення у повному обсязі, надрукували всі півтора мільйона підручників, а нас дотепер водять за носа з розрахунком.

Колектив фабрики на вісімдесят відсотків складається з представниць жіночої статі. «Ми дуже ображені за те, що з нами так вчинили, — каже одна з робітниць. — Зарплата для більшості з нас — єдине джерело доходів. Через її відсутність я, наприклад, не змогла купити дитині подарунок на Новий рік, не накрила стіл, як хотілося...».

Два рази директор фабрики від імені колективу надсилав телеграми на адресу Прем'єр-міністра. Жодного слова не надійшло у відповідь. На зборах вирішили написати листи Президенту й главі уряду. Ніби й не писали — не отримали відповідь на жоден з них. Скориставшись нагодою перебування пані Тимошенко у Вінниці, передали їй своє звернення. Відповіді на нього чекають досі. Звернулися до керівника Федерації профспілок України. Звідти надійшов лист з посиланням на Міносвіти. У ньому сказано: «При надходженні коштів з бюджету з фабрикою розрахуються...».

Під час недавньої поїздки до Києва директору фабрики повідомили, що кошти на рахунок Міносвіти все-таки надходили. Відомство заборгувало не тільки вінничанам. Загалом за друкування підручників борг видавництвам, поліграфістам становить 31 мільйон гривень. Пану Шишку сказали, що гроші Міносвіти отримало 29 грудня 2009 року. Скористатися ними за день до закінчення року не було можливості. Тому їх знову забрали до Держбюджету.

Вінницька «картографічка» на межі зупинки. Більшість трудівників у вимушених відпустках. Працюють ті, хто завершують друкування рідкісного видання — Національного атласу України. Це друге видання книги, розмірами 70х40 сантиметрів і вагою шість кілограмів. Її наклад тільки дві тисячі примірників. До речі, перше видання також друкували у Вінниці. Ще одне замовлення виконують для Почаївської лаври — друкують Біблію, накладом десять тисяч примірників.

— Виконаємо ці два замовлення, а далі доведеться решту людей відправляти у відпустку, а на фабриці чіпляти замок, — каже спересердя на прощання керівник колективу.

Віктор СКРИПНИК.

На знімках: на вінницькій картографічній фабриці виконують одне з останніх замовлень — друкують Національний атлас України.

Фото автора.

Звернення колективу Вінницької державної картографічної фабрики до Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю. В.

Шановна Юліє Володимирівно! Можливо, після публікації статті в газеті звернете увагу на проблему колективу Вінницької картографічної фабрики і допоможете повернути підприємству кошти, які заборгувала держава. Колектив сумлінно виконав термінове завдання з друкування підручників. Однак Міністерство освіти не розрахувалося з фабрикою торік, не поспішає це робити й тепер. Робітники залишилися без зарплати.

На жодне з наших звернень із цього приводу — листи і телеграми — до Кабміну і Вас особисто, на жаль, так і не отримали відповіді. Вирішили через газету повідомити Вам про проблему нашого підприємства, яке має статус державного. З надією на її позитивне вирішення.

За дорученням колективу голова профкому Наталія Кришталь.

ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО МІСТА * ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО МІСТА * ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО МІСТА

Важливий кредит

Нарешті довгоочікуваний проект розвитку системи водопостачання й водовідводу у місті Миколаєві отримує найголовніше — матеріальну основу.

Офіційні переговори у Люксембурзі, що стосуються механізму одержання позики, завершилися успішно для учасників української делегації — представників кількох міністерств, міського голови міста Миколаєва Володимира Чайки та директора КП «Миколаївводоканал» Василя Тельпіса: півмільйонний обласний центр під гарантії уряду одержить пільговий кредит у п'ятнадцять мільйонів євро.

На початок лютого заплановано підписання чотиристороннього договору з Європейським інвестиційним банком, Мінфіном України, Миколаївською міськрадою й міським комунальним підприємством «Миколаївводоканал». Спочатку передбачалося, що фінансування покладе на себе Європейський банк реконструкції й розвитку, потім замість нього був запропонований Європейський інвестиційний банк, для якого миколаївський варіант — перший досвід кредитування муніципальних проектів в Україні.

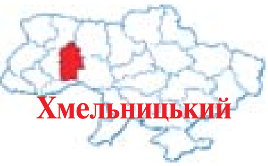
Розрахункове повернення позики — вісім років. Джерело погашення кредиту — прибуток комунального підприємства за умови рентабельності тарифу на рівні двадцяти відсотків. Як логічно відзначив директор «Миколаївводоканалу» Василь Тельпіс, для одержання прибутку потрібні розумні тарифи й відповід-

Телефони корпунктів: Одеса — (048) (2) 37-92-27; Вінниця — (0432) 66-12-76

Дім, який не зводить ніхто

Чому будівельна галузь зазнає найбільшого спаду виробництва

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Ще нещодавно будівельники області бадьоро звітували про введення в експлуатацію десятків тисяч квадратних метрів житла. Та навіть при цьому попит на ринку нерухомості перевищував пропозицію. А це, у свою чергу, вело до шаленого зростання вартості як нового, так і вторинного житла. Здавалось, у цій ситуації саме будівельна галузь мала зібрати чималі прибутки і зробити запас фінансів на декілька років наперед. Але минулий рік кардинально змінив ситуацію. Замість переможного маршу — стрімке падіння. Що далі чекає на галузь?

Кому поставити це запитання, як не Анатолію Корбуту, котрий ось уже майже три десятки літ керує одним із найпотужніших будівельних підприємств області — ВАТ «Хмельницькзалізобетон».

— Щось подібне ми вже переживали наприкінці дев'яностих, — розпочинає розмову Анатолій Миколайович. — Тоді заборгованість підприємства сягала п'яти мільйонів гривень. Ми не могли виплачувати людям зарплату, тож доводилось вигадувати усякі бартерні операції. Дійшли навіть до того, що на своїй пекарні пекли хліб і роздавали його в рахунок заробітної плати.

Тоді до повного банкрутства і розвалу підприємства було вже менше одного кроку. Але ж ми не просто вистояли, вижили, а вже за кілька років почали думати і про серйозне нарощування обсягів будівництва, і про технічне оновлення підприємства. За останніх п'ять років тільки у розвиток виробництва вклали близько 27 мільйонів гривень. Зрозуміло, що все це не могло не позначитись і на якості будівництва, і на його темпах.

Чого тільки варта нова технологічна фінська лінія з виготовлення плит перекриття. Жодного дня на підприємстві не шкодували, що вклали в неї аж 17 мільйонів гривень. Зате потужність нового устаткування становить 220 тисяч квадратних метрів перекриття на рік. З такими можливостями могли розраховувати на швидку окупність і хороші прибутки вже в недалекому майбутньому.

Але раптом, як розповідає А. Корбут, усе перевернулося з ніг на голову. Ось уже рік житло майже не будується, та ж лінія ледь завантажена на чверть потужностей, зате підприємство змушене погашати кредити за неї. А це ні мало ні багато, а чотириста тисяч гривень на місяць.

Поки що «Хмельницькзалізобетону» вдається це робити. ВАТ не має жодних боргів. Але така зовнішня стабільність дається надзвичайно великою внутрішньою напругою і жорсткою фінансовою дисципліною. Довелося піти і на такий непопулярний крок, як скорочення. Замість 660 осіб, які працювали на підприємстві ще торік, залишилось тільки 380. Про розвиток поки що не йдеться. Нині головне завдання — втриматися, не скотитися знову в ту ж боргову яму. Бо хто знає, чи вдасться вдруге видряпатися з неї.

Гроші — найміцніший фундамент

Причини такої важкої ситуації довго шукати не потрібно: відсутність кредитування зупинила роботи на всіх будівельних майданчиках. Протягом останніх одинадцяти місяців в області зменшилася кількість виконаних будівельних робіт більш як на половину. Така картина спостерігається практично в усіх районах.

Але помилкою було б вважати, що причиною цьому лише теперішня криза. Про можливість подібного розвитку подій Анатолій Корбут та його колеги із української будівельної корпорації «Укрбуд» почали вести мову ще два роки тому. Адже фахівці добре розуміли, що бум на житловому ринку був швидше ілюзорним і не мав під собою міцного фінансового фундаменту та серйозних розрахунків. Попит наганяв апетити і ціни. Замовники хапались за кілька об'єктів одночасно, сподіваючись на швидкі прибутки, не задумуючись особливо над тим, що розпорошування коштів згодом призведе до того, що важко буде закінчити всі розпочаті об'єкти. Зрештою, так і сталось, і чи не найбільше в цій ситуації постраждали будівельники. Адже в більшості випадків не вони накручували ціни, а замовники. Останні ж і набивали кишені.

Анатолій Корбут наводить такі цифри: навіть у часи найбільшого ажіотажу своє житло ВАТ продавав за ціною 4,2—4,6 тисячі гривень за квадратний метр. Сьогодні, зважаючи на інфляційні процеси, планку довелось підняти від 4,6 до 5,5 тисячі гривень за квадратний метр. Але ж хіба це може йти в порівняння із захмарними півтора — двома тисячами доларів, на які так уперто почав орієнтуватися ринок житла?

Дешеві квартири — це не міф

У цьому переконані будівельники. Потрібна лише розумна державна стратегія, котра б передбачила три найважливіші пункти. Насамперед — відновлення кредитування галузі. Адже вкладання грошей у будівництво дасть поштовх до розвитку десятків і сотень виробництв, починаючи від металургії, виробництва будівельних матеріалів, і закінчуючи підприємствами з виготовлення меблів, побутової техніки, текстилю — всього, що потрібно в новій квартирі.

Ще один крок — упорядкування надання земельних ділянок під будівництво. Істина очевидна: доти, поки за неймовірні кошти їх купуватимуть приватні структури, доти захмарною залишатиметься ціна житла.

І ще одна вимога, без якої не відновити успішної роботи галузі, — це впорядкування цін на ринку будівельних матеріалів. «Усі ми добре запам'ятали ситуацію, коли ціна на металоконструкції протягом одного року зросла з трьох до восьми тисяч гривень за тонну, — нагадує Анатолій Корбут. — Зрозуміло, що це одразу позначилося на наших видатках, і в кінцевому підсумку на цінах на житло. Але нині ми спостерігаємо, як вартість цієї ж продукції знову зменшилась мало не вдвічі. Тут мимоволі припустиш, що хтось свого часу погнався за надприбутками, але тим самим поставив у скрутне становище тисячі прямих і опосередкованих споживачів».

Здавалося б, гра за цими доволі простими, прозорими, а головне — доступними для всіх учасників правилами зможе швидко вивести будівельну галузь із кризи. І навіть з високих державних установ прозвучали обіцянки того, що на незавершені житлові об'єкти зі ступенем готовності не менше 75 відсотків буде виділено кошти. У Хмельницькому таких виявилося вісім. До речі, один належав ВАТ «Хмельницькзалізобетон». Однак обіцянки залишились обіцянками. І якщо ВАТ відшукав власні ресурси, щоб здати будинок, то у решти таких не виявилось.

Те, що ще вдалося здати нинішнього року будівельникам краю, — це, швидше, інерція минулорічних темпів та заділів. Говорити про масштабні плани на завтра поки що, на жаль, не наважується ніхто. А це означає, що на молодіжні програми, доступні довгострокові житлові кредити і дешеве житло поки що розраховувати не варто. Бо хоча все це й не міф, але таке далеке від реалій нашого життя.

Ірина КОЗАК.

Фото автора.

МОВОЮ СТАТИСТИКИ

За одинадцять місяців 2009 року підприємствами області виконано будівельних робіт на 482 мільйони гривень, що на 52 відсотки менше, ніж у відповідному періоді 2008-го. Зменшили обсяги робіт будівельники всіх районів за винятком Теофіпольського. Будівельні підприємства Хмельницького, якими виконано більше половини загальнообласного обсягу робіт, скоротили будівництво на 52 відсотки, що в основному пов'язано зі зменшенням обсягів робіт з будівництва житла.

РЕАЛІЇ

Траса соціальної напруги

Через землі 16 сільських рад має пройти концесійна дорога «Львів—Краковець», про значення і користь якої давно і голосно трублять місцеві медіа. Для побудови траси чотири роки тому навіть вилучили у селян Яворівського району землі, за які вони мали б отримати компенсацію. Однак віз і нині там. До того ж і будівництво не розпочато, і кошти селянам не виплачуються.

9 лютого 2005 року (тобто невдовзі «святкуватимемо» п'яту річницю) мало розпочатися будівництво концесійної дороги завдовжки 82 кілометри. Відповідно до договору між Яворівською районною радою та консорціумом «Концесійні транспортні магістралі» загальна площа землі, вилученої із резервного фонду земель Яворівського району, становила 475,59 гектара, вартість одного гектара визначено на рівні 12,5 тисячі гривень.

Райрада, згідно з договором, навіть відкрила у відділенні Державного казначейства спеціальний рахунок для акумулювання коштів, які дійсно капнули в кінці 2004 року. І з того часу «краник» ніби перекрили...

Відстояти права своїх мешканців намагається Яворівська районна рада — звертається у всі владні інстанції, включаючи судові органи. За словами голови районної ради Івана Карпи, до участі у справі була навіть залучена Львівська обласна прокуратура, яка звернулася у Господарський суд з позовом про захист інтересів держави в особі Яворівської районної ради щодо відшкодування коштів, які належать громаді.

— Відбулося вже вісім судових засідань за участі наших юристів. А зараз справа перебуває на розгляді у вищих судових інстанціях, — каже Іван Карпа. — Та проблема не лише у людських грошах. Питання значно ширше. До кордону важкий транспорт рухається сільськими дорогами, які нині вже розбиті вщент. І зовсім небагато часу залишилося, щоб тим автошляхом геть неможливо було користуватися. Соціальна напруга навкруги проблеми автобану зростає. Люди розуміють, що із втратою значення митного пункту пропуску в Краківці чимало людей втратить роботу. А з початком будівництва, навпаки, будуть задіяні нові робочі руки, і життя в районі пожвавіє. До речі, ще 10 років тому селянам було обіцяно, що траса до митного переходу піде в обхід сіл. Розмови про це тривають з 96—97 років. І жодного практичного кроку. Хоча є на те відповідні рішення на урядовому рівні й навіть цього року були закладені кошти у державному бюджеті.

Щоб зрушити це питання з мертвої точки, Яворівська районна рада звернулася до Кабінету Міністрів України з проханням пришвидшити розгляд та прийняти рішення щодо негайного початку будівництва концесійної автодороги «Львів—Краковець». Питання про це точиться на кожній відповідальній нараді в області за участі найвищих осіб в державі. Та трасу ніби зурочили...

Ірина ЄГОРОВА.

* ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО МІСТА * ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО МІСТА *

під муніципальний проект

на рентабельність підприємства, що складаються з безлічі складових, у тому числі й субсидій.

ПРЯМА МОВА

— Місцева влада Миколаєва зробила складну, але дуже корисну й необхідну для міста роботу, — наголосив міністр із питань ЖКГ України Олексій Кучеренко. — Цей проект передбачає довгострокові інвестиції в розмірі 15,54 мільйона євро в «Миколаїввводоканал», що дасть можливість ефективно і якісно модернізувати й реконструювати систему водопостачання й водовідводу у місті.

Мало хто знає, що значна частина водопровідної й каналізаційної системи міста Миколаєва перебуває в аварійному стані — близько 55 кілометрів водопровідних і 80 кілометрів каналізаційних мереж. А стан миколаївських міських очисних споруд фахівці характеризують як критичний: загальне зношування — 43 відсотка. Незважаючи на точкове латання дір — 2006 року витрачено 9,1, в 2007-го — 21,4, а позаторік — 4,1 мільйона гривень, ситуація з водопостачанням і водовідводом в обласному центрі залишається складною.

Галина ПОРФИРЬЄВА.

На знімках: міські очисні споруди у приміському селі Галицинове.

Фото автора.

Дніпровський меткомбінат ім. Дзержинського у січні 2010 року скоротив обсяг виробництва готового прокату на 13,3% (порівняно із січнем 2009 року)

Кабмін дозволив Держкомітету України за державним матеріальним резервом відпустити дочірнім підприємствам «Укравтодору» 4 тис. тонн дизпалива й 2 тис. тонн бензину

У кризу вижили, а далі?

ГАЛУЗЬ: ПІДСУМКИ, УРОКИ, ПЕРСПЕКТИВИ

У шахтарів є така традиція: у момент дострокового завершення виробничої програми року вони підносять керівництву величезний шматок вугілля із зазначенням видобутих тонн «чорного золота» і запалюють новорічні ялинки. Прикрашені лісові красуні почали з'являтися на шахтах регіону з листопада минулого року, і що ближче було до кінця 2009-го, то активніше зростала кількість підприємств, що завершили рік надплановим вуглевидобутком. Загалом це створювало приємну картину й відповідний настрій. Проте минулий рік не дає великих підстав для радості й задоволення. Незважаючи на те, що загалом вуглевидобувні підприємства регіону з річним завданням упоралися достроково, порівняно з 2008-м вони не додали країні 3 млн. тонн вугілля.

Непростий 2009-й

Якщо спробувати визначити, яким для луганських шахтарів був минулий рік (поворотним, кризовим, обнадійливим?), мимоволі напрошується всього одна оцінка — дуже важким. Достатньо згадати початок року, коли на складах державних підприємств нагромадилася величезна кількість видобутого вугілля — до 1,5 мільйона тонн, і були заморожені прямі контракти із закордонними партнерами. Скажімо, державне підприємство «Ровенькиантрацит» у той період здебільшого працювало на склад, «Свердловантрациту» насилу вдавалося триматися на плаву, завдяки затребуваній якості свого антрациту. Поступово ситуація з реалізацією вугілля налагоджувалася, але час був згаяний, можливості в тому числі. Найголовніша проблема полягала у недофінансуванні програм з боку держави. Особливість вугільного виробництва полягає у тому, що воно потребує постійної підготовки майбутнього фронту робіт. Немає нових нарізаних лав — немає вуглевидобутку. Торік гірничими роботами в області вдалося підготувати 46 лав, але 23 з них досі перебувають у неробочому стані. Щоправда, шість уже монтуються, але інші все ще стоять без устаткування. По п'ять готових лав мають «Ровенькиантрацит» і «Свердловантрацит», є підготовлений фронт робіт для вуглевидобутку на шахтах «Фащевська й «Черкаська» ДП «Луганськвугілля», готова лава у ДП «Первомайськвугілля». Чи надійдуть у найближчому майбутньому обіцяні кошти на технічне озброєння вибоїв — жодної ясності поки що немає.

Банківські кредити під гарантії уряду, що їх змушені сьогодні брати всі вугільні підприємства області, виручають відносно. Як відомо, рішенням уряду до 1 січня 2010 року для підприємств Мінвуглепрому прийнято відстрочку із проплатами в різні державні фонди — Пенсійний, з безробіття, від нещасних випадків на виробництві тощо. У цілому з обов'язкових платежів вуглярі сьогодні заборгували державі більше мільярда гривень. Закінчився термін мораторію, і настав час платити борги, а грошей немає. Та й звідки їм узятися? Окремі шахти «з'їли» більше, ніж заробили. Через недофінансування «Первомайськвугілля» досі не досягло своєї виробничої потужності, тому собівартість вугілля тут доволі висока. Схожа ситуація спостерігається у «Лисичанськвугіллі», у «Донбасантраციті» та на інших підприємствах області. Виходу поки що не видно.

Що більше грошей, то краще

Утім, вихід є, й логіка його проста: щоб підприємства вугільної галузі не працювали собі на збиток, потрібні серйозні інвестиції. Галузь завжди була дотаційною, а фінансово-економічна криза, що настала, посилила і без того напружену ситуацію. Уряд визнав за правильне рішення передусім розподіляти дефіцитні кошти на ті підприємства, де можна отримати прибуток сьогодні, а не завтра. У цьому є здоровий глузд, що, скажімо, можна підтвердити такими даними. Якщо за результатами минулого року «Ровенькиантрацит», «Свердловантрацит» і «Краснодонвугілля» видобули у середньому по 5 млн. тонн палива, то «Луганськвугілля» тільки 2,5 млн. тонн, «Лисичанськвугілля» — 640 тис. тонн, а «Первомайськвугілля» і того менше — всього півмільйона тонн палива. У цьому сенсі можна зрозуміти політику Мінвуглепрому, направлену на те, щоб вкладати кошти в устаткування лав, які дають 1,5—2 тис. тонн вугілля на добу, а не 450—500. Водночас луганські фахівці кажуть, якщо продовжувати цю тактику, то збитковість вугільної галузі й надалі становитиме одну з головних проблем економіки країни. У Луганську, приміром, вважають, що сьогодні варто звернути увагу на так звану газову групу підприємств, які добувають енергетичне вугілля. Цей вид палива останнім часом став досить затребуваний, тому є сенс уже сьогодні вкладати гроші у розвиток виробництва «Луганськвугілля», «Первомайськвугілля» та інших підприємств галузі. Керівники області підготували й направили в Кабмін уже не одну пропозицію з цього приводу. Зокрема, йдеться про шахту «Гірська», яку фахівці вважають дуже перспективною з вуглевидобутку. Наявні запаси палива тут величезні, але шахта не працює, оскільки відсутність коштів не дає можливості обладнати очисні вибої. Необхідно вкласти порядку 125 млн. грн. — й підприємство дасть країні додаткове вугілля. Але для цього грошей поки що немає.

Реанімувати чи побудувати заново?

У новому році галузеве міністерство зобов'язало підприємства вугільної галузі Луганщини видобути 23,6 млн. тонн вугілля. Це всього на 200 тис. тонн більше, ніж луганські шахтарі видобули у 2009-му. Іншими словами, завдання до снаги. Судячи з успішних результатів роботи окремих шахтарських колективів у січні, можна сказати, що вуглярі регіону можуть видобути й більше, але за умови достатнього фінансування.

Сьогодні уряд веде активні розмови про пошук інвесторів для вугільної галузі й про відродження закритих шахт, що мають запаси палива. До речі, на тих підприємствах, які мали приповерхневі шари вугілля, воно або вже добуте, або такі ділянки віддані у приватну власність. Маючи ліцензію на розробку запасів, ці невеликі підприємства добувають вугілля, але великих перспектив у них немає. Інша справа — будувати нові потужні шахти. Одним із найбільш перспективних проектів вважається будівництво шахти «Новосвєтловська» у Краснодонському районі. Реальні запаси палива тут становлять близько 180 млн. тонн, глибина розробки запасів — від 200 до 1350 м., а можлива проектна потужність цього підприємства — 6000 тис. тонн на рік. До бізнес-проекту з будівництва цієї шахти зверталися вже не раз, але далі проектних робіт справа не просунулася. Питання, як завжди, передовсім впирається у фінансові проблеми.

До речі кажучи, сьогодні область видобуває 32 відсотки всього вугілля України, а якщо узяти до уваги підприємства, що належать безпосередньо Мінвуглепрому, то цей показник буде ще кращим — 45 відсотків вугілля, що добувається в країні. Майже половина. Балансові запаси вугілля на території області становлять 2,5 мільярда тонн. І якщо врахувати, що річна проектна потужність шахт сумарно становить 28 млн. тонн добутого вугілля, неважко зробити висновок, що своїх запасів «чорного золота» Луганщині вистачить на сотні років.

Ставлення до інвестора в області неоднозначне. Керівники вважають, що проблеми галузі на даному етапі можна розв'язати тільки за допомогою інвестицій з боку великого бізнесу. Така впевненість насамперед базується на наявному в регіоні досвіді. Скажімо, за допомогою інвестицій більш результативніше запрацювали шахти «Комсомольська» і «Партизанська» ДП «Антрацит», а як кращий приклад того, як працюють інвестиції, називають ВАТ «Краснодонвугілля». На жаль, у регіоні є й сумний досвід, коли орендар не справляється з виконанням узятих зобов'язань. Наприклад, по шахтах «Краснопольєвській», ім. Артема й «Никанор-Нова». Насамперед тут постраждали гірники, шахтарські селища, тому питання про оренду підприємств, про їхню передачу у приватну власність — болюча тема для населення. На думку багатьох жителів Луганщини, шахти, які становлять стратегію держави, повинні бути в її власності, а приватнику віддавати тільки нерентабельні виробництва. Хоч як дивно, але утвердитися цьому переконанню допомогла криза у країні. Треба визнати, що, незважаючи на великі труднощі у кризовий період, уряду все-таки вдалося втримати вугільну промисловість від розвалу.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

На знімку: перевезення вугілля.

Фото з архіву прес-служби облдержадміністрації.

Високий старт державних шахт

Уперше за останні роки усі без винятку держпідприємства Мінвуглепрому виконали січневий план. «На-гора» піднято 3 037 118 тонн вугілля — на 197 318 тонн більше, ніж планували.

При цьому 2,283 мільйона тонн (106,3 відсотка) — енергетичне, 753 839 тонн (108,8 відсотка) — коксівне. Такий високий старт забезпечили чітка організація роботи шахт і допоміжних підрозділів, антикризові заходи, посилена відповідальність кадрів за доручену справу. Чимало важить і те, що на фініші минулого року вдалося істотно мобілізувати інженерні, технологічні, економічні служби на використання потенціалу підприємств, дотримання порядку і організованості на виробництві.

Ані тривалі різдвяні свята, ані морози-завірюхи не стали на заваді колективам шахтоуправління «Донбас» (директор Ю. Баранов), «Південнодонбаське № 1» (В. Коломієць), які виконали січневе завдання на 110 і 108 відсотків відповідно. Більш як на 17 тисяч тонн більше твердого палива (118,2 відсотка) на рахунку ДП «Вугільна компанія «Краснолиманська».

На 117 відсотків виконала план Донецька вугільна енергокомпанія (ДВЕК), яку очолює О. Коваль, це ще 23,7 тисячі тонн надпланової продукції. Не поступилися авторитетом шахтарі ДП «Свердловантрацит» (гендиректор О. Плювако). Всі п'ять шахт держпідприємства перекрили виробничу програму, що дало змогу об'єднанню вийти у лідери по галузі, зарахувавши у свій залік близько 40 тисяч тонн надпланової продукції. На другому місці — ДП «Ровенькиантрацит» (гендиректор Ю. Є. Зюков), яке підняло у січні 34 272 тонн вугілля.

З високого старту розпочали рік і гірники ДП «Львіввугілля» (гендиректор В. Гарбузюк). Усі прикарпатські шахти працювали із перевиконанням плану. Загалом держпідприємство виконало програму на 108, 6 відсотка, нарубавши 13,6 тисячі тонн вугілля понад план. А сусіди — гірники з шахти «Надія» (директор М. Криштопа) — у січні видали дві місячні норми видобутку вугілля.

Відчули присмак трудової перемоги і шахтарі держпідприємства «Шахтарськантрацит». Як розповідає гендиректор В. Рубан, усі три шахти об'єднання вийшли на значне перевиконання норми. Відтак «на-гора» понад завдання видали майже 8 тисяч тонн антрациту — 118 відсотків від плану. Дедалі більше порядку і організованості спостерігається на держпідприємстві «Селідоввугілля», яке очолює О. Васильєв. Виробничу програму 2009 року завершили достроково. З не меншим ентузіазмом гірники чотирьох шахт потрудилися у січні, про що свідчить 3,5 тисячі тонн вугілля понад план.

Із гарними настроєм перейшли в лютий шахти держпідприємства «Торезантрацит» — виробничу програму січня виконано на 102,3 відсотки. Те саме можна сказати і про усі вісім шахт держоб'єднання «Макіїввугілля», де понад план нарубали більш як 4 тисячі тонн вугілля.

Варто також відмітити високі трудові результати шахтарів ДП «Луганськвугілля», «Артемвугілля», «Орджонікідзевугілля», «Дзержинськвугілля».

Це добрий початок, який показує реалістичність річного галузевого плану — видобути щонайменше 42 мільйони тонн вугілля.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Потерпілі стають заручниками системи

Торік на вугільних шахтах України були травмовані 5200 працівників, із них 151 — смертельно. За рівнем смертельного травматизму у вугільній галузі Україна посідає друге місце у світі після Китаю. За п'ять років 917 українських гірників не повернулися з робочої зміни додому, а ще 35 тисяч були травмовані. Варто враховувати і те, що 80 відсотків загальної кількості професійних захворювань припадає саме на вугільників.

«Більшість діючих шахт були споруджені в 50—70-х роках минулого століття, відповідно, і нормативні вимоги до схем провітрювання, транспорту, навантаження на очисні і підготовчі вибої, до дегазації вугільних пластів уже давно застаріли, — відзначив завідувач відділу охорони праці, здоров'я та екології, головний технічний інспектор ЦК профспілки працівників вугільної промисловості України Сергій Широбоков. — Моральне старіння і зношеність шахтного фонду сьогодні досягли критичного рівня. Наприклад, 70 відсотків загальної кількості підйомних машин на діючих шахтах відпрацювали термін експлуатації, при цьому в 95 відсотках випадків цей термін продовжували».

На криваву ціну вугілля впливають і об'єктивні причини, зокрема, складні гірничо-геологічні умови, в яких видобувається «чорне золото»: пласти небезпечні за викидами газу, вибухами вугільного пилу, самозайманням тощо. Середня глибина розробки вугільних пластів становить 730 метрів, на 35 шахтах — понад один кілометр. Температура гірничих порід на глибоких горизонтах перевищує 45 градусів.

Задля справедливості варто відзначити, що рівень смертельного травматизму в галузі за останні роки знизився. Хоча знизився і обсяг видобутку вугілля. Протягом трьох років за рахунок коштів державного бюджету в рамках виконання програми дегазації вугільних пластів на шахтах придбано 30 одиниць бурового обладнання, 16 ресурсних дегазаційних приладів, введено в дію 18 установок газовідсмоктувального вентиляційного обладнання. Але, за словами Сергія Широбокова, ці витрати — лише крапля в морі заходів, які край необхідні для поліпшення рівня безпеки працівників вугільних підприємств. Головний технічний інспектор каже, що в 90 відсотках випадків причиною аварії називають «людський фактор». «За висновками комісій із розслідування нещасних випадків на виробництві, 55 відсотків працівників гинуть через власну провину внаслідок так званого порушення правил безпеки і технології робіт. У жодному висновку цих комісій не йдеться про те, що потерпілі і загиблі фактично були заручниками незадовільних умов праці, технічного оснащення шахт, недостатньої дії системи управління охороною праці і нарядної системи».

Співрозмовник згадав практику, коли на прохання керівників шахт посадові особи, які повинні контролювати безпеку праці, узгоджують великий перелік так званих «длительно действующих отступлений». Завдяки таким виняткам роботодавці роками не усувають існуючі порушення. «Головним чином це робиться через нестачу коштів у шахти, але часто через звичайне небажання витрачатися на виконання цих робіт, — наголосив Сергій Широбоков. — Звичайно, навіщо власнику поліпшувати умови праці, якщо простіше і дешевше «придбати» відповідний відступ від вимог і правил безпеки».

Ліна КУЩ.
Фото автора.

Вивести в море субмарину «Запоріжжя» — справа честі

На підводний човен «Запоріжжя» **(на знімку)** закінчили вантажити акумуляторну батарею. Після цього ремонт української субмарини впритул наблизився до етапу швартових випробувань.

Підводний човен «Запоріжжя» перебуває в ремонті на 13-му судноремонтному заводі Чорноморського флоту Російської Федерації у Севастополі. На жаль, недостатнє фінансування робіт, які тягнуться з 1997 року, з моменту передачі підводного човна від Чорноморського флоту РФ Військово-Морським Силам України, постійно відкладає момент його виходу в море. От і зараз Міністерство оборони України й досі повністю не розрахувалося за проведені торік ремонтні роботи... Борг становить приблизно півтора мільйона гривень.

На думку командувача ВМС ЗС України адмірала Ігоря Тенюха, відновлення технічної готовності «Запоріжжя» — це дуже складне й відповідальне завдання, яке стало справжнім випробуванням для вітчизняного флоту.

— У нас немає достатньої кількості відповідних спеціалістів. Уже на пальцях можна перелічити тих, хто має досвід служби на підводних човнах, але відновити технічну готовність «Запоріжжя», вивести субмарину з заводу — це справа нашої честі і це буде нашою спільною перемогою, — вважає адмірал Ігор Тенюх.

Володимир БОВА.
Фото Євгена СИЛКІНА.

Майже 60% підприємств в Україні хитрують із цінами

58% перевірених підприємств України 2009 року порушували законодавство у сфері ціноутворення

Про це розповіла начальник Держінспекції з контролю за цінами Наталя Немодрук газеті «Дело».

«За минулий рік ми перевірили 6021 підприємство в усіх регіонах. Із них порушення були виявлені в 3514 випадках, тобто 58%», — сказала вона.

«Економічні санкції становили 283,9 млн. гривень. Завдяки цьому було попереджено обрахування населення на 195 млн. гривень. Для порівняння, з бюджету на Держінспекцію було витрачено 36 млн. гривень, у тому числі зарплата — 27 млн. гривень», — додала Немодрук.

Вона не згодна з тим, що бізнес зазнає великих збитків від обов'язкового декларування цін і регулювання вартості соціально значимих продуктів.

«Я в таких випадках говорю: «Покажіть мені розрахунки втрат». Усього в країні регулюється 32 види товарів і послуг, із них 20 — продовольчі. Цілком можна заробляти на не соціально значущих товарах», — сказала начальник Держінспекції.

Немодрук вважає безпідставним різке подорожчання цукру в січні цього року:

«По молочній групі (продуктів) ще є якесь пояснення — сезон, об'єктивне зменшення кількості молока. Але подорожчання цукру, я вважаю, нічим не обґрунтоване. За останні 10 років ні ми, ні управління статистики такого підвищення не фіксували».

«Інспекція вважає, що при вартості буряків 315 гривень за тонну цукор повинен коштувати 5,2 гривні за кілограм. Там, де був поганий врожай і вартість сировини доходила до 450 гривень за тонну, ми декларуємо вартість цукру 7,20 гривні за кілограм. Але навіть з урахуванням граничної надбавки 15% і транспортних витрат ціна у 8,50 гривні — це межа», — зазначила Немодрук.

На думку начальника Держінспекції з контролю за цінами, у цьому випадку профільні управління з АПК можуть зібрати регіональних виробників, оптових торговців і провести переговори — щоб поліпшити ситуацію.

«І потрібно донести до населення: не слід піддаватися паніці. Цукор у селі 14 гривень за кг — це ненормально», — підкреслила Немодрук.

«Ми пропонуємо через департамент внутрішньої політики для зниження вартості товарів — цукру, круп, макаронів — поставити в магазинах вагові товари, щоб покупець не переплачував за упаковку», — додала вона.

Водночас, за словами Немодрук, незважаючи на нестабільність цін на ринку продовольства, перевірки Держінспекції «будуть плановими, у визначених раніше обсягах і визначені терміни», — **пише «Економічна правда».**

ПОДРОБИЦІ

У Індонезії хочуть складати «КрАЗи»

Індонезія зацікавлена у встановленні прямих комерційних відносин холдингової компанії «АвтоКрАЗ» з індонезійськими компаніями для спільного просування автомобілів «КрАЗ» на індонезійський ринок, а також у створенні складального виробництва «КрАЗів» в Індонезії.

Про це заявила посол Республіки Індонезія Нінінг Сунінгсіх Рохадіат під час нещодавнього відвідування підприємства в рамках поїздки до Кременчука, **повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна»** з посиланням на прес-службу холдингу.

За її словами, «АвтоКрАЗ» — єдина велика компанія, яка представляє Україну на індонезійському ринку.

«Враховуючи, що поставлені наприкінці 2008 року для індонезійської поліції і миротворчих контингентів Індонезії повнопривідні автомобілі добре себе зарекомендували і нарікань на їхню роботу не було, ми з оптимізмом дивимося на розширення поставок автотехніки «КрАЗ» до Індонезії», — сказала Рохадіат.

«Я всіляко сприятиму встановленню прямих комерційних відносин «АвтоКрАЗу» з індонезійськими компаніями для спільного просування автомобілів «КрАЗ» не тільки для миротворчих місій Індонезії, а й забезпечення потреби гірничодобувних і лісозаготівельних компаній у вантажних автомобілях підвищеної прохідності», — додала посол.

При цьому в прес-службі повідомляють, що в ході переговорів обговорювалася питання можливості створення складального виробництва «КрАЗів» в Індонезії.

ХК «АвтоКрАЗ» випускає 28 базових моделей, більше 260 модифікацій і комплектацій автомобільної техніки «КрАЗ» для роботи у всіх галузях економіки і Збройних силах України. Автомобілі холдингу також експлуатуються більш ніж у 60 країнах світу.

На початку 2008 року «АвтоКрАЗ» виграв тендер на постачання партії (близько 20 одиниць) повнопривідних великовантажних автомобілів КрАЗ-6322 різних модифікацій, оголошених Національною поліцією Індонезії для несення служби у складі миротворчої місії ООН в Судан, **пише «Економічна правда».**

Обсяги промислового виробництва зменшилися на 30 відсотків

70 базових підприємств основних галузей промисловості Дніпропетровська, за підсумками роботи в 2009 році, зменшили, порівняно з попереднім роком, обсяги виробництва майже на 30 відсотків. Водночас протягом другого півріччя уже спостерігалося їх зростання. За 12 місяців, порівняно з одинадцятьма, вони зросли на 3,7 і становили 70,3 відсотка стосовно 2008 року. Від усіх промислових підприємств до міського бюджету торік надійшло 760 мільйонів гривень податків, що забезпечило виплату заробітної плати та фінансування міських соціальних програм. Про це міський голова Іван Куліченко заявив на зустрічі з керівниками найбільших підприємств. Він подякував їм за те, що зберегли свої трудові колективи, і висловив надію, що завдяки збільшенню робочих місць на цих підприємствах нинішнього року кількість безробітних у місті зменшиться. На сьогодні в Дніпропетровську їх понад шість тисяч.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Сьогодні, з нагоди 10–ліття утворення Державної служби контролю за переміщенням культурних цінностей через кордон України, у Києві відкрито спеціальну виставку

У Києві відбувся вечір пам'яті Івана ГОНЧАРА — до 50–ліття створеного ним музею народної культури

ПОДРОБИЦІ

Той, кого не здолав Піддубний

Про українського борця Івана Піддубного відомо, що на Землі не було рівного йому. А таки був борець, якого Піддубний з першої спроби не міг покласти на лопатки.

А сталося це в Феодосії 1897 року. Там гастролював знаменитий цирк Безкоровайного. Запросили й борців, серед них Піддубного. Він клав на поміст усіх тодішніх європейських знаменитостей. Та ось — поєдинок із Петром Янковським. Він старший, велетень: 192 сантиметри, 146 кілограмів. Проти Піддубного стояв, як скеля. Арбітри зафіксували нічию.

Відтоді серед борців Янковського прозвали «папашею», тобто хрещеним батьком молодого Піддубного.

Хто ж цей загадковий суперник? Він теж українець, волинянин Петро Михайлович Янковський. Народився на хуторі Юзефін біля села Городок Луцького району 5 травня 1861 року. Тут ходив до церковно-парафіяльної школи. У парубоцькому віці був відмінним скрипалем. І силою вирізнявся. Уже тоді його прозвали «ведмідь», прізвисько прилипло на все життя.

Служив у царській армії, у Варшаві, у лейб-гвардії уланському полку. Став унтер-офіцером. Якось пішов до варшавського цирку. Там велетень-борець припрошував когось із публіки помірятися силою. Янковський вийшов на поміст. І в перші секунди кинув велетня навзнак.

Після армії став борцем-професіоналом. Разом із цирком гастролював Російською імперією, став грозою борців-чемпіонів. Установив своєрідний рекорд: сидячи на підлозі, вижав на долоні правої руки трипудову гирю. Цього ніхто не міг повторити.

Борцівська біографія Петра Янковського охоплює майже 40 років. У списку перемог — десятки імен. Зокрема, болгарин, чемпіон світу того часу Нікола Петров.

Волинський велетень боровся і на поясах. Міцні пояси, підбиті м'якою повстю, мали по боках дві ручки. Ухопившись за них, суперники намагалися кинути одне одного навзнак. Росіянин Ступін мав славу неперевершеного поясного борця. Казали, він щиглем міг убити людину. А Янковський двічі поклав його на лопатки.

Придворний борець бухарського еміра Гусейн також мав славу непереможного. Янковський прослав цього хвалька на помості, мов хустину.

Звісно, в Янковського були й поразки. У другій і третій зустрічах із Піддубним він поступився. Але опір чинив гідно. Й полтавський велет поважав борця з Волині.

Та і як не поважати. У 1905 році в Петербурзі зібрався цвіт борцівської еліти Європи. Тут Янковський з десяти борців переміг п'ятьох. На варшавських змаганнях 1907 року — дев'ятьох, а з трьома була нічия. Того ж року в московському театрі «Акваріум» зібралися 17 найвидатніших борців. 16 із них він здолав...

Після 1917 року радянська влада не припала йому до душі. Про нього забули. Останні роки він жив із продажу вакси на ринку. Не стало його 1932 року.

Волинь пам'ятає богатиря. У Торчинському народному музеї є стенд славного борця у розділі «Наш край — земля богатирів».

Григорій ГУРТОВИЙ,

директор Торчинського народного музею (Луцький район Волинської області).

Легенда політичного розшуку

До революції ця жінка була легендою луганського політичного розшуку. Ще років двадцять тому поява матеріалу про неї в пресі була неможливою: у систему чорно–білої радянської ідеології такі образи не вписувалися чи набували рис демонізму. Тепер на події 1900–х років на Луганщині ми можемо подивитися неупереджено, не поділяючи їхніх учасників на героїв і антигероїв.

«Один з великих детективів...»

Позиції Радянської влади в 20-х роках були ще хибкі, і влада, щоб убезпечити себе, нещадно знищувала тих, хто колись служив царському режиму. Одними з перших на черзі були люди, які служили в політичній поліції при монархії — штатні співробітники жандармерії та її інформатори. Про їх розшук у Луганську голова УДПБ Балицький у 1926 році доповідав особисто Ворошилову — Наркому з військових і морських справ і голові Реввійськради. Джерелом відомостей про таких людей були архіви. Ім'я Сари Борохович першим називали всі, хто стикався з паперами жандармського архіву. Сару Борохович, кличка Орльонок, вважали одним із найбільших детективів Луганська.

Детективом у звичному значенні слова вона не була, а була секретним інформатором жандармерії. Серед результатів її діяльності — розгром підпільного кружка РСДРП і провал нелегальної друкарні в Луганську на вулиці Казанській...

Вихри ворожі...

У лютому 1905 року на Луганщині відбувся загальний політичний страйк — один з найбільших в імперії. Навесні того ж року в повіті піднімається селянська хвиля антипоміщицьких виступів. У жовтні Луганськ — на межі повстання. Припинилися заняття в чоловічій і жіночій гімназіях, у міському училищі. Містом прокотилися маніфестації, а завершилося все грандіозним єврейським погромом. У травні 1906 року уряд оголосив в Єкатеринославській губернії воєнне положення. До луганської в'язниці, розрахованої на 300 місць, кинуто більш як півтори тисячі незадоволених.

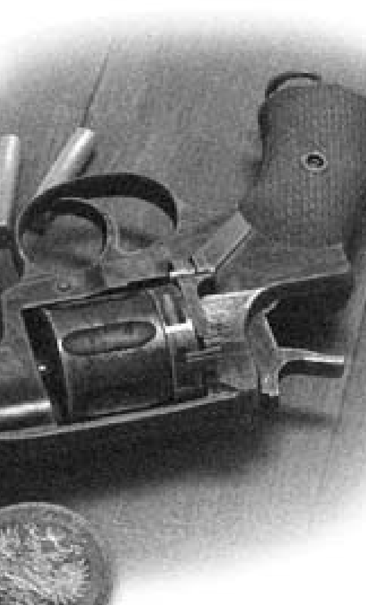
Революція потребувала грошей. Ось який вигляд у викладі жандармського ротмістра має епізод відібрання грошей на потреби революції луганськими есерами: «8 грудня 1908 року в готелі «Гранд-Отель» у Луганську проходили збори, на яких вирішувалося питання про пограбування контори Гартманського заводу. Були присутні колишній робітник цього заводу Микола Орлов, Тарас Юрченко, засуджений на чотири роки каторжних робіт, Олександр Фрієр, відомий грабіжник, Олександр Рігель, засланий на три роки за зберігання зброї в Наримський край і звідти втік, і ще кілька осіб. 10 січня о 10-й годині ранку на Солдатській вулиці в Луганську було скоєно напад на артільника Гартманського заводу Миколу Купріянова, котрий віз 1298 рублів на станцію... Грабіжники, забравши гроші, викинули Купріянова і його кучерів із саней і на цьому коні самі зникли. Через два дні ті самі особи готувалися до пограбування касира Гартманського заводу, який мав везти на вокзал велику суму грошей, але касира вони проґавили й наткнулися на наряд кінних городових і відкрили по них стрілянину. Орлова було поранено і його згодом затримали у садах, інші встигли зникнути. Орлова затим повісили».

Звичайно, влада намагалася контролювати ситуацію. Жандармерія впроваджувала своїх людей у середовище лівих політичних партій і об'єднань, виявляла підпільні друкарні й склади зброї, переслідувала найбільш радикально настроєних діячів. Але серйозних успіхів охранка домагалася аж ніяк не завжди. Передусім через свою нечисленність. Отже, інформатори серйозних відомостей не приносили, а, в основному, збирали чутки. Але недарма кажуть: «Де сам чорт неспроможний, туди жінку пошли».

Шукайте жінку!

В 1908 році охранка викрила в Луганську групу молодих есерів, які поширювали нелегальну літературу й готували замах на жандармського ротмістра Штольдера, котрий очолював тоді розташоване в Луганську охоронне відділення Слов'яносербського й Бахмутського повітів. Серед змовників опинилася й 18-літня Сара Борохович, у якої під час обшуку знайшли конспіративне листування з революційними організаціями і з ув'язненими Єкатеринославської в'язниці. Півроку Борохович провела в луганській в'язниці. Потім її збиралися вислати у Вологодську губернію, але жандармське керування загальмувало заслання: Сара погодилася співробітничати з охранкою. Її звільнили під гласний нагляд поліції.

Можна судити про її діяльність з кінця 1909 року за архівними документами. Дівчина впроваджується в організації есерів і соціал-демократів. Якість відомостей, які вона добуває, дивна. Здається, вона знає все — адреси, паролі, явки. З повідомлень Борохович складається картина життя революційної Луганщини 1912—1916 років.

У Дружківці явочну квартиру тримають... дві модистки — сестри Альперт, вони ж — керівники місцевої організації РСДРП.

У Слов'яносербському повіті група анархістів-комуністів активно шукає зброю, перед Різдвом планує пограбувати магазин і винну крамницю, де можна буде «взяти» до 20 000 рублів.

У Луганській в'язниці наглядач за хабарі проносить конспіративну кореспонденцію ув'язненим. Група соціал-демократів «винесла смертний вирок» приставу розшукової частини Слов'яносербського повіту (по-нашому — начальнику карного розшуку) Завєстовському. Його, завдяки Борохович, попередили, і він уник смерті.

В 1909 році за її інформацією жандарми вилучили арсенал зброї й бомб, що зберігався у службовця заводу Гартмана. Навесні 1910-го Сара повідомила про луганських більшовиків, котрі підтримували зв'язок з Ворошиловим, висланим з Луганська в Архангельську губернію. У липні того самого року вона передала жандармам список луганської організації есерів, у серпні — список 40 членів організації РСДРП. Вона інформує про революційну ситуацію не тільки в Луганську, а й в Юзівці (нині Донецьк). В 1911 році повідомляє про надходження до Юзівки, яке готується, марксистської газети «Зірка», про збір грошей і відправлення їх у Сибір для політзасланців. Вона активно висвітлює роботу маріупольської організації РСДРП, про підготовку лівих організацій до виборів у Державну Думу. В 1912 році повідомляє про ситуацію в Харкові й ще про одну модистку, яка тримає майстерню дамських платтів, а при майстерні — явочну квартиру (революціонери взагалі любили влаштовувати явки у фотосалонах, магазинах готового плаття, у бакалійних крамницях. Одне таке місце в Луганську — капелюшний салон «Элегантъ»). Восени 1912 року Борохович інформує жандармерію навіть про зв'язки колишнього секретаря графа Л. Толстого, котрий перебуває в засланні! На початку 1913 року повідомляє про політичний страйк, що планується в Луганську, та його організаторів. Географія її відомостей поширюється до Одеси та Ростова-на-Дону.

Сара Борохович стає найвисокооплачуванішим агентом луганської жандармерії. За відомостями охранки, Борохович щомісяця одержувала платню 75 рублів, тоді як інші секретні співробітники-чоловіки — у середньому 10—30 рублів. Для порівняння: денний заробіток робочого заводу Гартмана становив 1 руб. 34 коп., а вибійника Успенського рудника — 90 коп. у день. Усього, як підрахували згодом, Борохович заробила в жандармерії 2278 руб. 50 коп.

Суфражистка поневолі?

Ким же була ця жінка, у якій так розкрився шпигунський талант? Борохович-Шагас Сора Мойсеївна («по-російськи — Соня», — пояснила вона офіцерові охранки). Міщанка родом із Чернігівської губернії. Дату народження не пам'ятає, в 1909 році вважає, що їй 17 років. Народність єврейська, віросповідання іудейське, підданство російське. Незаміжня. Мати померла. Батько займається торгівлею в Луганську. Є дві сестри й два брати, один брат живе в Лондоні. Вчилася в Луганському міщанському училищі, навчання не закінчила, стала касиром. В 1908 році обвинувачувалася в причетності до грабежу, але провину не довели. Ні фотографії, ні деталі особистого життя цього самородка жіночого шпигунства до нас не дійшли. Тільки фраза одного луганчанина, котрий знав її: «Висока, худа, чорноволоса». Ось і все.

Що змусило молоду жінку піддавати себе ризику, крутячись у середовищі екстремістів і, користуючись їхньою довірою (Борохович була членом РСДРП), виконувати завдання і партії, і охранки?

Єврейська дівчина, імовірно, з дитинства випробувала на собі всі «принади» своєї національної приналежності: заборона на заняття сільським господарством і на проживання поза «межею осілості» (Єкатеринославська губернія входила в цю зону), обмеження при прийманні в гімназії й університети. Політика державного антисемітизму в царській Росії вела, з одного боку, до еміграції, з другого — до зростання радикальних настроїв серед молоді, яка йшла в революціонери. Отже, есерівська юність Сари — цілком типова.

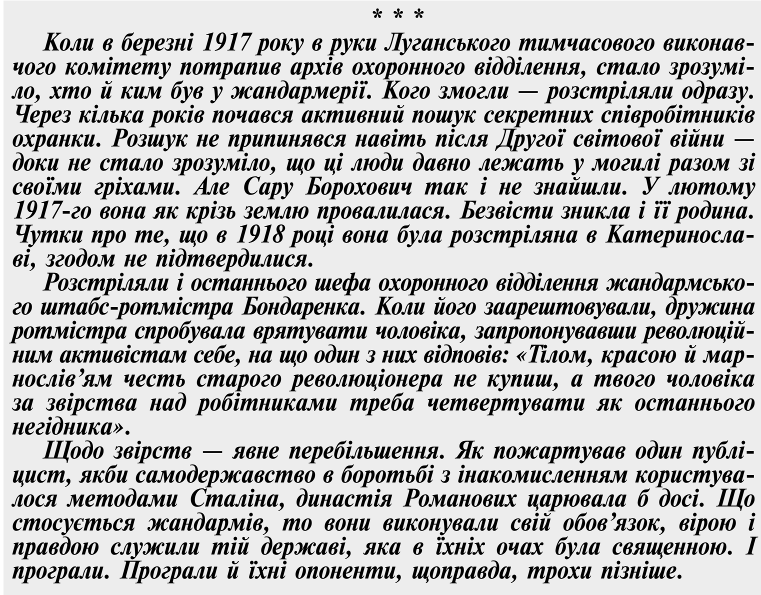
У 1900-ті роки до нас докотилася хвиля суфражизму, яка США і Європою гуляла вже давно. Розгортається боротьба жінок за рівні з чоловіками виборчі права (suffrage з англійської — право голосу). Деякі політичні партії почали включати у свої програми пункт про рівноправність жінок (соціал-демократи, кадети й есери). Специфічні риси мав і український жіночий рух.

Провінціалка Сара могла не знати слова «суфражизм». Але вона розуміла, що бути жінкою і єврейкою — значить, зазнавати подвійної дискримінації. І помстилася цьому несправедливому світу. Втім, це лише припущення.

Юлія ЄРЕМЕНКО,

керівник прес-служби Управління СБУ в Луганській області (документи цього архіву використано під час підготовки статті).

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

* * *

Коли в березні 1917 року в руки Луганського тимчасового виконавчого комітету потрапив архів охоронного відділення, стало зрозуміло, хто й ким був у жандармерії. Кого змогли — розстріляли одразу. Через кілька років почався активний пошук секретних співробітників охранки. Розшук не припинявся навіть після Другої світової війни — доки не стало зрозуміло, що ці люди давно лежать у могилі разом зі своїми гріхами. Але Сару Борохович так і не знайшли. У лютому 1917-го вона як крізь землю провалилася. Безвісти зникла і її родина. Чутки про те, що в 1918 році вона була розстріляна в Катеринославі, згодом не підтвердилися.

Розстріляли і останнього шефа охоронного відділення жандармського штабс-ротмістра Бондаренка. Коли його заарештовували, дружина ротмістра спробувала врятувати чоловіка, запропонувавши революційним активістам себе, на що один з них відповів: «Тілом, красою й марнослів'ям честь старого революціонера не купиш, а твого чоловіка за звірства над робітниками треба четвертувати як останнього негідника».

Щодо звірств — явне перебільшення. Як пожартував один публіцист, якби самодержавство в боротьбі з інакомисленням користувалося методами Сталіна, династія Романових царювала б досі. Що стосується жандармів, то вони виконували свій обов'язок, вірою і правдою служили тій державі, яка в їхніх очах була священною. І програли. Програли й їхні опоненти, щоправда, трохи пізніше.

Революціонери взагалі любили влаштовувати явки у фотосалонах, магазинах готового плаття, у бакалійних крамницях

На Чернігівщині були ще одні Крути

ПАМ'ЯТЬ

На Чернігівщині, виявляється, був ще один бій, схожий на той, що стався під Крутами. Відбувся він майже через рік після загибелі крутянських студентів–героїв. У січні 1919–го за українську землю в Седневі полягли 25 юнаків.

Про цю сторінку нашої історії, на жаль, поки що немає жодного рядка в підручниках та книжках. Але вона не канула в забуття завдяки молодому досліднику минувшини, члену Малої академії наук України Ервіну Мідену. Він оприлюднив свої дослідження на краєзнавчій конференції «Події січня 1919 року в Седневі як складова загальнонаціональної боротьби за Українську незалежну державу». Ми попросили седнівського краєзнавця докладніше розповісти, як він ще школярем–випускником Чернігівської ЗОШ №3 (їздить на навчання із селища — щодня 25 кілометрів) зміг вийти на такий цікавий пласт матеріалу.

Ервін Міден виступає на краєзнавчій конференції.

— Ще років п'ять-шість тому я звернув увагу на велике поховання розміром 2 на 2 метри, що було поряд із входом на кладовище біля Покровської церкви. Почав цікавитися в людей: «Хто тут похований?». Дехто казав, що це комсомольці. Дехто боявся відповідати на моє запитання. Усі, щоправда, датували це поховання 1919 роком. Але з допомогою моєї мами, Олени Миколаївни, ми таки дошукалися правди. Особливо допомогли у цьому родичі Івана Івановича Гаєвського, який попросив поховати його біля могили воїнів армії Української Народної Республіки. У 1919-му він був восьмирічним хлопчиком і разом із батьком брав участь у похованні порубаних молодих бійців. Усе життя, до своєї смерті у 1997 році, він доглядав за могилою.

— Були й інші свідчення?

— Так, згодом я вийшов на Ксенію Андріївну Стадніченко. Її батько Андрій Степанович (1895—1978) вів щоденник. Коли я почав його читати, то навіть не сподівався, що знайду там докладний опис події 10 січня 1919 року.

За фінансової підтримки депутата Чернігівської райради Олександра Мисюри на братській могилі бійців УНР 22 січня встановлено хрест й відбувся мітинг. Панахиду по загиблих відправив секретар Чернігівської єпархії УПЦ Київського патріархату отець Роман разом зі священиками Чернігівського благочиння.

— В якому військовому контексті вона відбувалася?

— Чернігів наприкінці грудня 1918-го — на початку 1919 року був підпорядкований збройним силам Директорії УНР — сірожупанній дивізії отамана Михайла Палія. У місті стояв 5-й Чернігівський корпус генерал-хорунжого Володимира Янченка. На початку 1919 року більшовицькі війська почали наступ на Україну. У напрямку Чернігова просувався більшовицький Богунський полк під командуванням Миколи Щорса. Про це ще ніхто не знав, але для прикриття городнянського напрямку за наказом командування 5-го корпусу виїхав підрозділ у 200—250 бійців, переважно хлопців із найближчих до міста сіл. Вони ще не мали бойового досвіду, тільки недавно отримали гвинтівки.

— Що трапилося далі?

— Тоді, 10 січня, був сильний мороз. Андрій Стадніченко писав у щоденнику, що спочатку в Седнів приїхав розвідувальний загін богунців. Троє кавалеристів сказали йому, що незабаром сюди прибуде полк. Водночас з іншого боку Седнева з'явилася розвідка з 7—8 уенерівців. Стадніченко впізнав серед них офіцерів-седнівців Краховського, Загурського, Нечая (із села Клочкова). За ними в містечко вступила військова частина, яка зупинилася біля Народного дому.

— Богунці напали на них раптово?

— Ні, Щорс, дізнавшись про прихід у містечко підрозділу УНР, наказав своїм розвідникам заблокувати вихід із Седнева в бік Городні. Богунці виставили там засідку з кулеметом. На неї й напоровся передовий загін з десяти осіб. Ці хлопці належали до патріотичної української молоді. Вони добровільно вступили до Чернігівського корпусу української армії, щоб захистити щойно відроджену державу від ворогів. Фактично більшість їх одразу були розстріляні. Андрій Стадніченко пригадував, що назад з городнянського шляху повернулися коні, запряжені в порожні сані. Він побачив юнака, який повз вулицею, стікаючи кров'ю. Двоє інших поранених хлопців сховалися в сіні у клуні бабки Бородулихи на Соколинівці, але їх там знайшли богунці й кололи штиками. На крики бігли їхні піші побратими. Однак богунці на конях перегородили їм шлях і зарубали й цих хлопців шаблями.

— У Богунському полку в січні 1919 року налічувалося 1200 бійців, 17 кулеметів. Тож у Миколи Щорса було практично у п'ять-шість разів більше людей, ніж тих, хто став їм на перепоні. Це й вирішило результат бою?

— Саме так. Щорс наказав оточити село з двох боків. Зав'язався бій. На жаль, сил у підрозділу Чернігівського корпусу української армії було замало. Богунцям удалося першими прицільними пострілами вбити двох кулеметників, і це їм полегшило атаку. Біля Народного дому були зарубані, застрелені ще до 10 людей. Член Седнівського ревкому Іван Курдюк просив Миколу Щорса не розстрілювати захоплених офіцера Краховецького та його підлеглих, але їх богунці теж не пощадили й порубали шаблями.

— Скільки людей загинули у цьому бою?

— За донесенням Щорса начальнику Першої української дивізії Локатошу — 30, але насправді 25. Про це, зокрема, свідчили очевидці Стадніченко, Гаєвський. Після поховання хлопців на їхню братську могилу приїжджали пом'янути загиблих їхні батьки, рідні з чернігівських сіл. Інші бійці УНР відступили до Чернігова. 12 січня 5-й корпус армії України під натиском червоних залишив місто на Десні.

— Чи продовжуватимеш своє дослідження?

— Так. Хочеться дізнатися прізвища цих молодих людей, котрі загинули за Україну.

— Бажаю тобі успіху!

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

КОМЕНТАР

Доктор історичних наук Сергій ЛЕП'ЯВКО:

— В уяві людей старшого покоління образ громадянської війни «відклався» у вигляді степу, тачанки, фільму «Весілля в Малинівці». Насправді вона проходила через кожне місто, кожне село й часто через кожну родину. У ній брали участь українці, які воювали з українцями. Нація була розколота й душила себе сама власними руками. Як згодом з'ясувалося, в чиїхось інтересах. Промовиста щодо цього доля Миколи Щорса, який кував більшовикам перемогу, здобув для них Київ. А потім був ним ж підступно убитий на полі бою. Доля Щорса показує, чим закінчується розкол, що таке робота на когось. Навіть якщо це робиться щиро, з чистих помислів, власних переконань. Дослідження Ервіна Мідена підтверджує, що матеріалів для пошукової роботи з історії України загалом і Чернігівщини зокрема дуже багато. Скажімо, тричі більшовики під час громадянської війни захоплювали Чернігів. Але ж це означає, що тричі їх хтось витісняв. Тому, сподіваюся, студії щодо цього молодих дослідників продовжаться.

АКТУАЛЬНО

ЧЕРНІВЕЧЧИНА

Створено Хотинський природний парк

Указ про створення на території Хотинського, Кельменецького та Сокирянського районів Чернівецької області національного природного парку «Хотинський» видав Президент України Віктор Ющенко.

Площа парку — 9446,1 гектара. До нього ввійшли землі Державного підприємства «Сокирянське лісове господарство» та Державного підприємства «Хотинське лісове господарство». Ці землі вилучаються в установленому порядку та передаються національному природному парку в постійне користування. До них додадуть ще 459,5 гектара земель Державного підприємства «Кельменецьке спеціалізоване лісництво АПК», 214,7 гектара земель Державного підприємства «Хотинське державне спеціалізоване лісництво АПК» та 5662 гектари Дніпровсько-Прутського басейнового управління водних ресурсів, що включаються до складу національного природного парку без вилучення. «Хотинський» створено з метою збереження цінних природних та історико-культурних комплексів і об'єктів у басейні річки Дністер.

Сергій СУЛИМА.

ОДЕЩИНА

Нове життя «Трійці Ветхозавітної»

В Одеському художньому музеї відбулася презентація ікони XVI століття «Трійця Ветхозавітна». З небуття до життя її повернув відомий художник–реставратор Олександр Рудой. У цієї ікони — драматична історія, але із щасливим фіналом.

Науковий співробітник художнього музею Людмила Єрьоміна розповідає, що, тікаючи під натиском радянських військ з Одеси, румунські окупанти вивезли практично всю колекцію музею. Серед награбованого виявилося й 116 стародавніх ікон. Назад вдалося повернути тільки 24. З-поміж них була й ікона «Трійця Ветхозавітна». Утім, так її ніхто після війни не називав. Ікону розпиляли на три частини, які було покладено в полотняний мішок. З 1947 року цей мішок з інвентаризаційним номером ніхто не відкривав.

Першим зазирнув у нього художник Олександр Рудой. Сталося це 2006 року.

— Фрагменти ікони були абсолютно чорні, як смола, — розповідає він. — Вона була покрита товстим шаром лаку та оліфи.

Буквально з перших днів робіт з відновлення ікони Олександр Рудой зрозумів, що перед ним — шедевр невідомого іконописця, який працював у XVI столітті. Судячи з манери написання ікони, вона була створена представником новгородської школи іконопису.

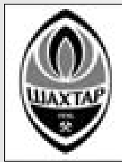
Яким чином вона потрапила до Одеси? На жаль, історія її появи в Одеському художньому музеї залишається невідомою. Припускають, що вона опинилася на півдні Російської імперії разом із хранителями віри, сьогодні їх називають старообрядниками, котрі тікали після Никоновського церковного розколу.

Ікон, подібних «Трійці Ветхозавітній», в Україні близько десяти. Їхня поява перед людьми воістину вважається дивом. І таке диво сталося в Одесі завдяки майстерності місцевих художників-реставраторів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Український державний прапор в олімпійському селищі у Ванкувері піднімуть 11 лютого о 17.00 за місцевим часом, у переддень церемонії відкриття Ігор. Одночасно з українським там замайорять прапори США та Чорногорії. Нагадаємо, що на Олімпіаді–2010 (відбудеться з 12 по 28 лютого) 47 українських спортовців змагатимуться в дев'яти із 15 видів програми.

У «Шахтаря» насичений графік

Футбол. З понеділка колектив донецького «Шахтаря» переключився на графік завершального збору, котрий плавно переросте в заходи з підготовки до першого офіційного матчу 2010 року з лондонським «Фулгемом» у рамках Ліги Європи. Без малого протягом трьох тижнів «гірників» не буде вдома. Попереду напружені тренування, участь у «Копа дел Сол» і, власне, зустріч з англійцями.

Отже, «Шахтар» переміщуватиметься Західною Європою, і з планом цього переміщення можете ознайомитись. 1 лютого, о 9.30 за місцевим часом, через більш як п'ять годин польоту підопічні Мірчі Луческу висадились у Малазі. Від аеропорту, до місця, де володарі Кубка УЄФА вирішили розквартируватися в Іспанії, година їзди автобусом.

Варто відзначити, що «Шахтар» розташувався не в самій Марбельї, де сьогодні стартує «Копа дел Сол» (розклад ігор ми вже публікували), а в сусідньому містечку Естепома. Хоча поділ на населені пункти в цьому місці досить умовний. Сонячний Берег представляє собою безперервну курортну набережну. Щось подібне до зони Великої Ялти.

Команда мешкає в комфортабельному «Кемпінськи хотел Бахія». Готель розташований на середземноморському узбережжі. Тут донеччани перебуватимуть до 13 лютого, доки програму тренувань та ігор в Іспанії не вичерпають повністю.

Потім вони повернуться до Малаги, а звідти перелетять до Лондона. Виліт на Британські острови заплановано на 17.00 (за київським часом) 13 лютого. Через три години український десант висадиться в аеропорту «Лутон».

Спочатку наш колектив отабориться в «Сопуел хаус хотел, кантрі клаб енд спа». Тут він мешкатиме протягом чотирьох днів і готуватиметься до зустрічі з «Фулгемом». А безпосередньо перед грою, 17 лютого, «Шахтар» змінить місце дислокації та переберється до «Віндгем Гранд Лондон Челсі Гарбор». У цьому готелі «гірники» проживатимуть до завершення свого англійського візиту. Відліт до України планується на 19 лютого.

А Марсело вже переїхав на острови

Англійський «Віган» орендував до кінця сезону нападника донецького «Шахтаря» і збірної Болівії Марсело Морено. 22-річний футболіст уже прибув до Англії, де пройшов медичне обстеження і погодив персональні умови. До речі, минулого сезону Марсело виступав на правах оренди за бременський «Вердер», у складі якого він дійшов до фіналу Кубка УЄФА. У 17 матчах за свою національну збірну нападник відзначився сім разів. «Ми знали, що нам потрібно підвищити конкуренцію в лінії атаки, і тепер у нас для цього є Віктор Мосес і Марсело Морено. 18 місяців тому «Шахтар» заплатив 9 мільйонів євро за Марсело, так що вже тоді його високо цінували. У нього є всі якості, щоб стати гравцем високого класу. Він молодий і має відмінні фізичні дані. Гарно діє в повітрі, володіє обома ногами і здатний принести щось нове в нашу команду», — сказав тренер «Вігана» Роберто Мартінес.

Подарунок на день народження

Київ. Позавчора в Будинку футболу відбулося засідання виконкому Федерації футболу України, на якому Мирона Маркевича було затверджено новим тренером національної збірної України, а його асистентом — Юрія Калитвинцева. Погодьтеся, що таке рішення стало відмінним подарунком Миронові Богдановичу в його день народження.

Зліва направо: Мирон Маркевич, Григорій Суркіс і Юрій Калитвинцев.

Як розповів на брифінгу президент ФФУ Григорій Суркіс, окрім Маркевича та Калитвинцева, кандидатами на посаду наставника національної команди були Мірча Луческу, В'ячеслав Грозний, Павло Яковенко та Олексій Михайличенко. Однак румунський фахівець через свого агента передав відмову вступати у завершальну фазу перемовин. Президент «Арсеналу» Вадим Рабинович висловив прохання не відволікати Грозного від роботи в клубі. Яковенко взяв самовідвід і продовжить роботу з молодіжною збірною. Щодо Михайличенка, то він не виявив готовності брати участь у конкурсі.

Отже, членам виконкому довелося робити вибір між Мироном Маркевичем і Юрієм Калитвинцевим. Після заслуховування програм кандидатів та тривалого обговорення, яке проходило за зачиненими дверима, на голосування було винесено пропозицію призначити головним тренером 59-річного Маркевича, а його помічником — 41-річного Калитвинцева. У підсумку 29 членів виконкому у присутності ЗМІ підтримали цю пропозицію, один — утримався.

Представляючи журналістам тренерський тандем, Григорій Суркіс зазначив, що перед збірною стоятиме завдання виборювати чемпіонський титул на Євро-2012. І одночасно він підкреслив: «Я сподіваюсь, що Мирон Маркевич та Юрій Калитвинцев зуміють змоделювати для збірної таку гру, яка подобалася б уболівальникам».

Пан Маркевич подякував членам виконкому та президентові ФФУ за довіру і заявив, що одним з своїх головних завдань вбачає допомогти футболістам проявити свої найкращі якості: «Авторитетів у них не повинно бути. Необхідно, щоб хлопці повірили, що виконати поставлене завдання їм до снаги». Також Мирон Богданович додав, що хотів би бачити у своїй команді Семена Альтмана, який входив до тренерського штабу збірної, коли його очолював Олег Блохін.

Дебют нового наставника збірної, який продовжуватиме тренувати «Металіст» (це стало можливим зі згоди власника клубу Олександра Ярославського), відбудеться 24 або 25 травня, коли українці в Лондоні зустрінуться з другою командою Африки — збірною Гани. 28 травня «синьо-жовті» планують зіграти на власному полі з Алжиром, півфіналістом останнього Кубка Африки. А 2 червня на виїзді поміряються силами з норвежцями.

Кілька слів про новообраних. Мирон Маркевич народився 1 лютого 1951 року у Винниках, що на Львівщині. Півоборонець, виступав у «Карпатах» (Львів) — 1970-72, СКА (Львів) — 1973, «Спартак» (Орджонікідзе) — 1974, «Торпедо» (Луцьк) — 1976-77. Закінчив Львівський інститут фізкультури та Вищу школу тренерів у Москві 1983 року. Заслужений тренер України, рекордсмен за кількістю проведених матчів чемпіонату України на посаді головного тренера (450). Тренував «Торпедо» (Луцьк, 1984), «Карпати» (Львів, 1992/93—1994/95, 1996/97—1998/99, 2001/02—2003/04), «Волинь» (Луцьк, 1991—1992), «Поділля» (Хмельницький, 1995/96), «Кривбас» (Кривий Ріг, 1990, 1995/96), «Металург» (Запоріжжя, 1998/99-2001/02), «Анжі» (Махачкала, Росія, 2002). З липня 2005 року — головний тренер «Металіста». Бронзовий призер чемпіонату України 1998, 2007, 2008, 2009 років. Фіналіст Кубка України 1993 і 1999 років.

Юрій Калитвинцев народився 5 травня 1968 року у Волгограді (Росія). Півоборонець, виступав за команди «Ротор» (Волгоград, 1985—1986, 1988—1991), СКА (Ростов-на-Дону, 1986-1988), «Динамо» (Москва, 1992-1994), «Локомотив» (Нижній Новгород, 1994), «Динамо» (Київ, 1995-1998), «Трабзонспор» (Туреччина, 1998-1999), ЦСКА (Київ, 1999-2000). Чемпіон України 1995, 1996, 1997 і 1998 років. Володар Кубка України 1996 і 1998 рр. Бронзовий призер чемпіонату Росії 1992 і 1993 років. Найкращий футболіст Росії 1994 року, найкращий футболіст України 1995 року. За збірну України зіграв 22 матчі.

Нині Юрій Миколайович працює з командою «Динамо-2» (Київ). Нагадаємо, що торік очолювана ним юніорська збірна України (U-19) стала чемпіоном Європи.

Фото Павла КУБАНОВА.

Допоможіть чемпіонці

Комітет фізичної культури і спорту виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради звернувся до громадськості з проханням допомогти у зборі коштів на проведення операції провідній прикарпатській гімнастці, вихованці Івано-Франківської СДЮШОР № 1 зі спортивної гімнастики, мешканці Івано-Франківська, членові збірної України, чемпіонці Європи, неодноразовій переможниці та призерці обласних, міжнародних змагань Яні Дем'янчук. Нагадаємо, що торік після років невдач українських гімнастів на чемпіонаті Європи в Мілані Яна змогла перемогти у вправах на колоді й завоювати золоту медаль. Перед тим вона стала чемпіонкою України у багатоборстві, а також у вправах на колоді.

Операція, якої потребує Яна, недешева. На неї потрібно 14 тисяч євро.

— Яні потрібно оперувати коліно, — пояснила директор Івано-Франківської СДЮШОР № 1 Людмила Голіневич. — Проблема пов'язана з її спортивним життям. Дівчина хоче потрапити на Олімпіаду, а для цього їй украй необхідно провести таку операцію. Яна консультувалась у відомих лікарів. Вони кажуть, що в Україні є фахівці, які б могли їй допомогти, але відсутнє необхідне медичне обладнання. За словами лікарів, таку операцію роблять у Німеччині або Швейцарії. Якщо операція пройде успішно, маємо надію, що гімнастка після відновлення сил зможе продовжувати свою спортивну кар'єру.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

**Банківські реквізити Української федерації гімнастики, на які можна переказувати кошти:
р/р 26006010044295,
ВАТ «Укрексімбанк» м. Києва,
МФО 322313, ЗКПО 21663360.**

З іменем легендарного важкоатлета

Спеціалізованій дитячо-юнацькій спортивній школі олімпійського резерву «Спартак» присвоєно ім'я легендарного українського важкоатлета, почесного громадянина міста Запоріжжя Леоніда Жаботинського. На думку міського голови Євгена Карташова, який в урочистій обстановці передав директору школи копію рішення міської ради про присвоєння навчальному закладові імені дворазового олімпійського чемпіона, це буде хорошим стимулом для хлоп'яток і дівчаток, котрі зробили вибір на користь важкої атлетики.

Патрон не зміг узяти участі в урочистостях, тому святкові букети вручили його синам Вілену і Руслану. За словами віце-президента обласної федерації важкої атлетики, депутата обласної ради Руслана Жаботинського, у спартаківській «кузні кадрів» зробили перші кроки багато відомих спортсменів. Нині у школі імені Леоніда Жаботинського навчається понад сто обдарованих важкоатлетів, причому цілими родинами. Це, зокрема, Юрій та Ігор Чудновські, Іван та Руслан Четвертоуси, Тетяна і Наталія Сироти, Євген і Дмитро Серокви, а також Анатолій Орлов, Олена Зінов'єва, Віталій Корнієнко, Костянтин Рева, котрі успішно виступили на ряді змагань.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

ОГОЛОШЕННЯ

ПОСИДЕНЬКИ

№ 18 (4768) СЕРЕДА, 3 ЛЮТОГО 2010

В Україні **сьогодні** й завтра збережуться несприятливі умови: сніг, на сході з дощем, місцями сильні опади, налипання мокрого снігу, ожеледиця, тумани. На Лівобережжі й у Криму температура повітря становитиме від 2 тепла до 5 морозу, на решті території — 2—7 градусів морозу, на заході зниження до 6—15 морозу. Вітер південно-східний, південно-західний, північно-західний, північно-східний, 5—14 місцями посилення до 20 м/с. У Києві та області — сніг, місцями сильний, ожеледь. Стовпчик термометра покаже від 5 морозу до 1 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 ЛЮТОГО

■ 1864. Народився поет Володимир Самійленко. ■ 1925. В СРСР відбулась перша радіотрансляція. Передавали оперу «Князь Ігор» з Великого театру. ■ 1929. У Відні закінчив роботу Конгрес українських націоналістів. Прийнято рішення про створення ОУН. ■ 1940. У Вінніпезі засновано Комітет українців Канади. ■ 2009. Помер письменник Павло Загребельний.

НЕ МОЖЕ БУТИ!

Помісь бульдога з носорогом

Найцікавіші гібриди — помісі тварин, що мають схожі гени, — в основному живуть у неволі, а їхня поява є результатом втручання людини.

* Лигри й тигролеви

Лигр — це помісь лева й тигриці, а от тигролев — помісь тигра й левиці. Лигри **(на знімку)** найбільші з сімейства котячих у світі. Тигролеви, навпаки, мають схильність до карликовості й зазвичай розмірами вони менші за своїх батьків. Самці лигрів і тигролевів не дають потомства, а от самиці іноді можуть мати його. В американському Інституті охоронюваних і рідкісних видів у Маямі, наприклад, живе лигр Геркулес, його зріст — 3 метри. У зоопарках Росії також є свої лигри: взимку 2004 року в Новосибірському зоопарку народилося двоє лигрів.

Фото з сайта http://ru.wikipedia.org/

* Собакововки

Собаки й вовки схрещуються досить вільно. Вовк — це полохлива тварина з розвиненим мисливським інстинктом. Щелепи в нього набагато могутніші, ніж у собаки. Поведінка гібридів вовка й собаки непередбачувана. Для того, щоб приручити тварину, обов'язково потрібно ретельне дресирування.

* Свині із залізного віку

У результаті схрещування домашніх свиней темворської породи з диким кабаном з'являються так звані свині із залізного віку. Ці гібриди не зовсім дикі, але й не такі податливі, як домашні свині. Зазвичай м'ясо цих тварин іде на виготовлення спеціальних сортів м'ясних виробів.

* Зеброїди

З'являються у результаті схрещування зебри з конем, ослом або поні. Зеброїди кращі за звичайних зебр з практичних міркувань (наприклад, на них набагато зручніше їздити верхи). Утім характер зеброїдів непередбачуваний, з ними важко впоратися. До того ж гібридні зебри народжуються хворобливими і недорозвиненими, виживають вони вкрай рідко.

* Верблюлами

Це гібрид верблюда й лами. Народжуються в результаті штучного запліднення (розходження розмірів тварин не допускає природного розмноження). У верблюлам зазвичай короткі вуха й довгий хвіст, як у верблюда, але роздвоєне копито, як у лами. А головне — у верблюлам відсутній горб.

* Полярний гризлі

Це помісь ведмедя гризлі з полярним ведмедем. Попри генетичну схожість, у природі ці два види уникають один одного. Нещодавно американські мисливці застрелили в Канаді ведмедя, що виявився першим виявленням у диких умовах гібридом гризлі й полярного ведмедя.

* Левопарди

Це результат схрещування леопарда із левицею. Голова тварини схожа на голову лева, а от тіло більше нагадує леопарда. Розміри левопардів більше, ніж звичайних леопардів, вони люблять лазити по деревах і купатися у воді.

* Гібридні фазани

Отримано у результаті схрещування золотого фазана з алмазним. Вони мають унікальний колір пір'я.

* Касаткодельфіни

Це рідкісний гібрид дельфіна сімейства афаліна й малої чорної касатки. У неволі живуть усього два екземпляри — в морському парку на Гаваях. Першим гібридом став касаткодельфін Кекаїмалу. Його помісь видно навіть по зубах: в афаліни — 88 зубів, у касатки — 44, а в Кекаїмалу — 66.

* Гібриди гібридів

Це помісі тигра й лигра/тигролева або лева й лигра/тигролева (можуть давати потомство). Такі гібриди другого рівня надзвичайно рідкісні й перебувають головним чином у приватній власності, повідомляє **http://natura.spb.ru.**

Так і хочеться заволати: «Люди, дайте тваринам спокій!»

ЦЕ ЦІКАВО

Синьйор Помідор

Батьківщина цього овочу — Південна Америка. Дикі його форми досі можна побачити в Перу, на Канарських і Філіппінських островах. Ацтеки називали його «томатль» (звідси — наш «томат»). Однак частіше називають його помідор — з французької — «золоте яблуко».

Фото з сайта www.thinkdwell.com.

Помідор до Європи привезли іспанці в середині XVI сторіччя. Довгий час його вважали декоративною рослиною. У Німеччині горщиками з помідорами прикрашали кімнати, у Франції — альтанки, в Англії й Росії їх вирощували в оранжереях серед рідкісних квітів.

До речі, помідори вважали отруйними. Відомо, що помідорами хотіли отруїти генерала Джорджа Вашингтона (після «отруєння» він прожив ще багато років і став першим президентом США).

У 1811 році в німецькому ботанічному словнику повідомлялося: «Хоча томат і вважається отруйним, у Португалії й Богемії з нього роблять соуси, що мають дуже приємний кислуватий смак». Цей шанований нині овоч здобув популярність лише на початку XIX сторіччя.

«Телевізор» з епохи без пластикового мотлоху

РАРИТЕТИ

Побачити картину, подібну до зафіксованої на цьому знімку, можна дедалі рідше. Нинішня молодь, схоже, вже й не знає, що ті коробки на плечах у жінок ще недавно сердито називали «телевізорами». Все тече, все змінюється... Але чи завжди тільки на краще? Це як поглянути. Хтось скаже: чомусь у нас люди постійно змушені не жити, а виживати. А інший побачить своєрідний символ епохи, коли сільські краєвиди ще не псував хімічний мотлох.

Луб'яна, містка, зі зручною поворозкою, яку накидають на плечі, — в таких коробках сільські жінки чого тільки не носили: молоко і сир, огірки й картоплю — на базар, зерно для курей, буряки з городу... А з лісу — чорниці, суниці, гриби і цілющі трави. Носили й дітей! Моя бабуся так носила онуків з одного села, де жили її доньки, до другого, де була її оселя.

Пам'ятаю часи, коли на коробки дуже гнівалися. Було то в роки перебудови. В міських гастрономах тоді мало що можна було купити, а що десь там за кордоном є супермаркети, в яких десятки сортів ковбас та чаю, — тільки чули. Тож сільські бабусі й молодиці доставляли в коробках на ринки все, що давало їхнє господарство. В приміських автобусах не було де стати: проходи займав багаж із продовольством. Інші пасажири нарікали: «Ох ці коробки! Немає від них спасу!» Але потім багато хто з невдоволених приходив на ринок і в тих самих бабусь купував свіжу сметанку, зелень, ягоди. Місто харчувалося з тих коробок, що «їхали» на жіночих плечах із села.

Нині їх уже поменшало: і старенькних схилених жінок, котрі їдуть на базар, і раритетних луб'яних коробок. Останні давно витіснили «кравчучки» та китайські картаті сумки, в яких років п'ятнадцять тому «човники» возили крам із закордонів. Теперішні господині теж перейшли на ці сумки й поліетиленові пакети та пластикові пляшки. В них прибуває на ринки Житомира сільська провізія і врожай із земельних ділянок, запакований у плівку з «хімії».

Луб'яна тара дотліває тепер десь по хлівах і коморах, якщо вже не зотліла. Із її зникненням чомусь разюче змінилися сільські краєвиди. На узбіччях помічаєш полишене поліетиленове сміття. Чомусь саме воно стало символом доступності до благ цивілізації. Вже й забулося, що колись поліетиленові пакети ми прали й розвішували для просушування, як білизну. Особливо рясно цього «добра» в лісосмугах. Скажете, це наступ технічного прогресу: не будемо ж ми загортати шматок масла в листя лопуха, як робили це наші прабабці. Ось тільки користуємося ми благами цивілізації якось по-дикунськи. Якщо в місті хоч частина тої «хімії» потрапляє до баків для сміття, то селянам його подіти нема куди — викидають, куди очі бачать.

Як приїжджаю у рідне село в Черняхівському районі, не впізнаю його. У канавах повно пластикового сміття, струмки загачено пакетами. Цілі гори їх на луках і побіля ставка. Тож і згадуються з сумом часи, коли до нас ще не дійшли хімічні блага цивілізації, а також одна з прикмет тієї епохи — «телевізори», в яких молоко возили у скляних банках, та й зелень і овочі не пріли в поліетилені. Село жило без «хімії», а береги річок і струмочки були чистими!

Галина КАВУН.

Житомирська область.

Фото **Михайла П'ЄХА.**

ДО РЕЧІ

Знаю сім'ю у Володарсько-Волинському районі, яка щомісяця вивозить цей мотлох на березі Ірші поблизу своєї оселі, бо не хоче, щоб райський куточок землі, де вона живе, потопав у смітті. Причому, як то кажуть, смітті нетлінному, бо й бактерії його не беруть — на відміну від луб'яних коробок...

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 16172

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

